

Annual Subscription Rs. 60/-

Price Rs. 5/-

திருமண ஆசான்

புனிய ஏற்பாட்டே தூய கிறிஸ்தவ மாத கிடம்

மலர் - 21 இதழ் - 2 பிப்ரவரி 2008

பரதீஸில் பரிமளிக்கும் தூய சத்தியத்தின் வெந்தர்

சகோ. J.C. சோட் அவர்கள்

(1932 - 2008)

கிறிஸ்துவின் சபை

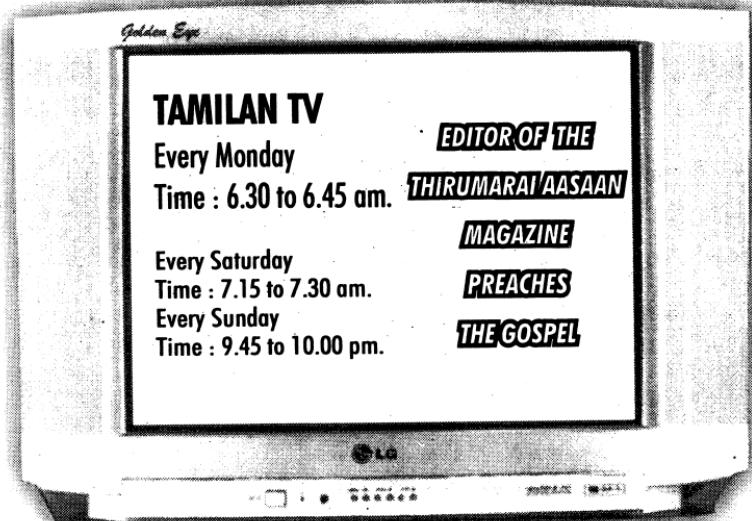
தாராபுரம் ரோடு, காங்கயம் - 638 701.

© 04257 - 230030, Cell : 98427 - 30382, 98428 - 30382

E-mail : kangayamcofc@eth.net

BIBLE MEDITATION

TV PROGRAM

மூசானின் அறிவுரையில் ...

1. ஆசிரியர் உரை	1
2. கீரிஸ்தவம் ஒரு வெளிநாட்டு மதமா ?	8
3. பெண்கள் பகுதி	11
4. வாலிபர் பகுதி	13
5. சிறுவர் பகுதி	17
6. நீ உன் கடமையைச் செய்கிறாயா ?	19
7. உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை!	22
8. சீலுவையின் வல்லமை	24
9. பாளையத்துக்குப் புறம்பே	26
10. இருத்த சாட்சிகள்	29

THIRUMARAI AASAAN

S. Rajanayagam
Editor

86-A, Dharapuram Road, Kangayam - 638 701. Tamilnadu. India.

Pleading for the restoration of pure New Testament Christianity

Vol. 21

FEBRUARY - 2008

Issue - 2

நித்திய இளைப்பாறுதலில்
சர்வதேசப் புகழ் சத்திய வேந்தர்
சகோ. J.C. சோட் அவர்கள்

“கார்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது” (சங் 116:15).

உண்மைச் சத்தியத்தை ஒங்கி ஓலிக்கும் “திருமறை ஆசானின்” தரம் மிக்க வாசகர்களின் ஏகோபித்த மரியாதையைப் பெற்றவரும், எங்கள் ஊழியத்தின் பாதையில் எனக்கு முகவரி கொடுத்து, எங்களை வெகுவாய்த் தாங்கி ஊக்குவித்து, ஆதரித்து, வழிகாட்டி பின்பற்றும் மாதிரியாய் வாழ்ந்தவருமான சகோ. J.C. சோட் அவர்கள் கடந்த 1-ம் தேதி நள்ளிரவு 12:20 மணியளவில், பரலோகத்தின் தேவனால் பரம இளைப்பாறுதலுக்கு அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டார் என்பதை மாம்ச சிந்தையில் வேதனை யோடும், ஆவியின் சிந்தையில் மட்டற் மகிழ்ச்சியோடும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அருமைச் சகோதரின் ஊழியத்தின் தன்மையையும், ஊழியத்தில் அவர் சாதித்தவைகளின் சிறப்பையும் எடுத்துக்கூற நான் எவ்விதத்திலும் தகுதியானவன் அல்ல. ஆயினும், எனக்குத் தெரிந்த சிலவற்றைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ஏற்ததாழ அரை நூற்றாண்டு காலமாக உலகின் அனைத்து கண்டங்களிலும் உலக இலக்கிய பதிப்பகம் (World Literature Publications) மற்றும் J.C. சோட் பதிப்பகம் (J.C. Choate Publications) மூலமாக புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்தை ஆர்ப்பாட்டம் எதுவு மில்லாமல், அதே சமயம்

ஆணித்தரமாகப் பரப்பி முத்திரை பதித்தவர். கிறிஸ்தவ உலகமெங்கிலும் இலக்கியப்பணியின் வலிமையை உணரச் செய்து, ஆத்துமபாரம் கொண்ட தன் வசீகர எழுத்துக்களால் எண்ணிலடங்காத ஆத்துமாக்களை உயிரடையச் செய்ததோடு, சத்தியத்தை உலகெங்கும் சுமந்து செல்லும் மின்னிகள் எழும்புவதற்கும் காரணமாக இருந்தவர்.

இலக்கியப்பணி மாத்திரமல்ல, வாளனாலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்கள் மற்றும் வேதாகம அஞ்சல்வழி கல்வி வாயிலாக உண்மைச் சத்தியத்தை இல்லங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று, அதன் மூலம் உள்ளங்களுக்குள் புகுத்த முடியும் என்ற உண்மையைக் கண்டறிந்து, அது நிறைவேறும்படி தன்டுமிக்குரிய வாழ்வின் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டார். ஆம், ஆங்கிலம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஹிந்தி இன்னும் சில வடகிழக்கு மாநில மொழிகள் மற்றும் உலகமொழிகள் பலவற்றில் நூல்களும், வாளனாலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் வரக் காரணமாக இருந்தார். இவர் ஆற்றி வந்த பணி ஈடு செய்ய முடியாதது என்று சொல்லுமளவுக்கு பல வகைகளில் தனித்துவம் பெற்று விளங்கினார்.

இவருடைய அனைத்து பணிகளுக்கும் தோன் கொடுத்துத் துணை நின்றவர் சகோதரி பெட்டி சோட் (Sister. Betty Choate) அவர்கள். அன்புச் சகோதரிக்கும், கர்த்தர் இவர்களுக்குக் கொடுத்த மூன்று பிள்ளைகளுக்கும், அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் நாம் நம்முடைய அறிவைக் கொண்டு ஆறுதல் சொல்லுவது கடினம். ஆனாலும், தேவனுடைய வார்த்தைகள் இவர்களை வெகுவாக ஆறுதல் படுத்தியிருக்கிறது (1தெச 4:18). இது சகோதரி அவர்களின் விகவாச ஆழாத்தையும், தேவனுடைய வார்த்தைகளின் மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையையும் காட்டுகிறது.

அப்போஸ்தலன் பவுடியார் சொல்லும், “நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விகவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன்” (II தீமோ 4:7) என்ற வசனம், கிறிஸ்தவத்தோடு சம்பந்தமுடையவர்களாய் வாழ்ந்து மரிக்கும் எல்லோருக்கும் பொருந்தாமல், இவரைப்போன்ற உண்மையும் உத்தமுமாய், கிறிஸ்துவுக்குள்ளும், கிறிஸ்துவுக்காகவும், கிறிஸ்துவின் கட்டளை நிறைவேறவும் வாழ்ந்த வெகு சிலருக்கே பொருந்தும்.

அருமைச் சகோதரர் ஆரம்பித்த பல வகைப்பட்ட ஆண்டவரின் அரும்பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறவும், அவருடைய குடும்பத்தார் இந்த தற்காலப் பிரிவிலிருந்து மீண்டு வரவும், வாசகர்களாகிய நீங்கள் ஊக்கமாய் ஜூபிக்கும்படி உங்களைக் கிறிஸ்தவ அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

- ஆசிரியர்.

கிறிஸ்தவம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது?

இதலாம் நூற்றாண்டின் இறுதி நாட்களுக்குள் அப்போஸ்தலர்கள் அனைவரும் மரித்துப் போயினர். அவர்கள் வாழ்நாட்காலத்திலேயே, தன் நாச வேலையைச் சாத்தான் துவங்கி விட்டான். அதைக் குறித்து அப்போஸ்தலர்கள் அவ்வப்பொழுது எச்சரித்து வந்திருக்கின்றனர். இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கொஞ்சம் நஞ்சம் மீதமிருந்த அப்போஸ்தலர்கள் காலத்து விகவாசிகளும் காலமாகிவிட்டனர். சாத்தானுக்கு ரொம்ப சௌகரியமாய்ப் போய்விட்டது. பெரிய எதிர்ப்பு இல்லாமலேயே தூய கிறிஸ்தவத்தைத் தனக்கு இஷ்டமானபடியெல்லாம் வளைத்தும், ஒடித்தும், கூட்டியும், குறைத்தும் சிதைத்து ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குள் கிறிஸ்தவத்தைத் தன் ஆதிக்கத்தின் கீழ் முழுமையாகக் கொண்டு வந்து விட்டான்.

நிலைமை மிஞ்சிப் போனதை உணர்ந்த மெய் விகவாசிகள் பதறினர். போர்க்கொடி உயர்த்தினர். ஆனால், அவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டனர். மீறினவர்கள் நசுக்கப்பட்டனர். இருந்தபோதிலும் புரட்சி ஓயவில்லை. திரைமறைவில், மூலை முடுக்குகளில் உண்மை விரும்பிகள் தங்கள் பாசறைகளை அமைத்துக்கொண்டு பதுங்கி செயல்பட்டனர். அவ்வப்பொழுது காரியங்கள் அம்பலமாகி ஆள்பவரின் அடக்கு முறைகளுக்கும், அச்சுறுத்தலுக்கும் ஆளாயினர், சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர்.

அவர்கள் சிந்திய இரத்தம் வீண் போகவில்லை. பதினெண்நாம் நூற்றாண்டில் மாலீரன் மார்ட்டின் லூத்தர் அடிமைத் தலையை அறுத்துக் கொண்டு சீறிப் பாய்ந்தான், கேள்வி கேட்டான், மக்களை சிந்திக்கத் தூண்டினான். விழிப்படையைச் செய்தான். அவர் உழைப்பும், தியாகமும், ஜெபமும் கனி கொடுக்க ஆரம்பித்தன. அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஆர்த்தெழுந்தனர். அணி திரண்டனர், புரட்சி ஓங்குக என்று மழக்கமிட்டனர். ஆனவும் அசைந்து கொடுத்தது. வேறு வழியில்லை, போகிறவர்கள் போகட்டும், இருப்பது மிஞ்சட்டும் என்று விட்டுக் கொடுத்து வழிவிட்டனர்.

மார்ட்டின் லூத்தர் ஏதோ ஒரு காய்மாகாரா உணர்விலும், சுயநலத்தினாலும் இப்புரட்சியை ஆரம்பிக்கவில்லை. கர்த்தர் மேலும் அவருடைய வசனத்தின் பேரிலும் அவருக்கு இருந்த மாபெரும்

நம்பிக்கையால் அப்படிச் செய்ததால், புரட்சி வெற்றி பெற்ற பிறகும் தன் இறைப் பணியைத் தொடர்ந்து செம்மைப்படுத்த முயன்றார். வேதாகமத்தை மக்களுடைய மொழியில் கொண்டு வந்தார். புரட்சித் தீ ஐரோப்பா நாடெங்கிலும் பரவிற்று.

அந்நாட்களில் புதிய நாடுகளைக் கண்டுபிடிப்பதும், வியாபாரத் தினிமித்தம் புதிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்வதும் சர்வ சாதாரணமாக நடந்து வந்தது. அப்படிப்பட்ட மக்களோடு மின்னிப் பணியாளர்களும் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய சுவிசேஷத்தையும் பிரகடனம் செய்தனர்.

இந்த ரீதியில் இந்தியாவுக்கும், சுவிசேஷம் வந்து ஆரம்ப கால மின்னிகள் செய்த தியாகங்களையும், ஆற்றிய தொண்டுகளையும் கேட்டாலே மெய் சிலிர்க்கும். நரமாமிசப் பட்சினிகளாகிய ஆப்பிரிக்கா காட்டு மிராண்டிகள் மத்தியில் சுவிசேஷம் அறிவிக்கச் சென்று பல இன்னல்களையும் அனுபவித்து தன் இன்னுயிரை மாய்த்துக் கொண்ட டேவிட் லிவிங்ஸ்டன்கள், பசிக்கொடுமை தாங்கமுடியாமல் தன் தொப்பியை ஏந்தி கஞ்சி வாங்கிக் குடித்துக் கொண்டு தன் சுவிசேஷப் பணியைத் தொடர்ந்த வில்லியம் கேரிகன், வெறுவாய் தண்ணீர் குடிக்க மறுத்தால் உண்பதற்கு வேறு ஒன்றும் கிடைக்காததால் தோலால் ஆனதனது பூட்டலையே அறுத்துச் சுட்டு நாக்கைத் துவர்ப்படையைச் செய்து கொஞ்சம் தண்ணீர் பருகி தன் களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டு ஊழியர்களுக்கு செய்த மின்னிகளின் வாழ்க்கைகளை எழுதினால் ஏடு கொள்ளாது.

“தீங்கநுபவி சுவிசேஷகளுடைய வேலையைச் செய் உன் ஊழியத்தை நிறைவேற்று” என்று பவுல் அடியார் தன் வாரிசான தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதினதற்கிசைவாகத் தங்கள் வாழ்நாட்களைச் சேவையிலும், தியாகத்திலும் செலவிட்டனர்.

பட்டி தொட்டிகளினெல்லாம் பள்ளிகள் நிறுவி ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த ஏழைப்பிள்ளைகளுக்கு மேற்படிப்புக்காக விடுதி வசதிகளை உண்டாக்கி நோயாளிகளுக்கு மருத்துவமனைகளை ஏற்படுத்தி அரும்பாடுபட்டு சற்றேறக்குறைய ஓர் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளேயே ஓர் அமைதியான மாபெரும் சமுதாயப் புரட்சியைச் செய்துள்ளனர். இத்தியாகச் செம்மல்கள் ஆற்றிய அரும்பெரும் பணிகள் காரணமாகக் கிறிஸ்தவம் வேரூன்றித் தழைத்து ஆங்காங்கே அவர்கள் சேவைக்குச் சாட்சி கூறிக் கொண்டு நிற்கின்றன.

அவர்கள் ஆரோக்கியமான உபதேசங்களைப் போதித்து இரட்சிப்பை முதன்மைப்படுத்தி கிறிஸ்தவ உயர்நெறிகளைப் பரப்பினார்களா? என்பது சர்க்கைக்குரிய விஷயம். ஆனால், அவர்கள் தியாகத்தையும், நேர்மையான உழைப்பையும், தன் நலம் கருதாத சேவையையும் யார் குறைத்து மதிப்பீடு செய்ய முடியும்!.

காலத்தின் கட்டாயத்தால் அந்த தியாகச் செம்மல்கள், நாம் பக்குவமடைவதற்கு முன்பே நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் விட்டுப்போன சொத்துக்கள், நிறுவனங்களை ஆண்டு பராமரிக்கும் பொறுப்பு நம்மவர்கள் கையில் விடப்பட்டது. ஆட்சி செய்து அனுபவமில்லாமையாலும் பக்குவமடையா பண்புகளினாலும், பொருளாசையினாலும், சுயநலத்தாலும் இன்னும் ஏதேதோ காரணங்களினாலும் கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள் பொலிவிழந்தன. சொத்துக்கள் விரயம் செய்யப்பட்டன. கிராம சபைகளும், மக்களும் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். ஜாதிச் சண்டைகள் பெருகி, கோஷ்டிகள் முளைத்து எதைச் செய்தாவது பதவிகளைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறி தோன்றி அரசியலை விட கேடு கெட்ட நிலைமையில் கிறிஸ்தவம் ஆழிவை நோக்கி வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இது உலகப்பிரகாரமான கீரழிவு நிலை.

ஆன்மீகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கேயும் குழப்பம். அன்றைக்கு வந்த மின்னரிமார்களுக்கு ஆரோக்கியமான உபதேசம் முழுவதும் தெரிந்திருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஒன்று அந்த நாட்களில் வேதத்தை ஆய்வு செய்து, எது ஆரோக்கியமான உபதேசம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க அவகாசமில்லை. வாய்ப்புகளும் குறைவு. அப்பொல்லோவை போல தங்களுக்குத் தெரிந்த சத்தியத்தை தெரியமாகவும், நேர்மையாகவும், சுத்த நல்மன சாட்சியோடும், தியாக உணர்வோடும், அன்பு உள்ளத்தோடும் விடைத்தார்கள் (அப். 18:24-28).

இரண்டாவது, கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவியவர்களும் அன்றைக்கு அவர்களை கடித்துக் கொண்டிருந்த பிரச்சினைகளாகிய பொருளாதாரம், கல்வி, சமுதாய முன்னேற்றம் போன்ற சர்வப்பிரகாரமான காரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இரட்சிப்பைப் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டனர். ஆனாலும், கிறிஸ்தவர்கள், அவர்களுக்குச் செய்த நன்மைகளுக்கு மிகவும் நன்றியுள்ளவர்களாகவே நடந்து கொண்டார்கள். காலமும் சூழ்நிலைகளும் மாறினபொழுது ஆட்சிக் கட்டில் ஏறிய மண்ணின் மைந்தர்கள் செய்திருக்க வேண்டியது என்ன? தேவனுடைய தொடர்ந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு மூல காரணமாக இருக்க வேண்டிய விசுவாசத்தை வளர்க்கும் வேத அறிவை திருக்கபை மக்களுக்கும் புகட்டியிருக்க வேண்டும், துரத்திட வசமாக அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள் விளைவு?

இளைய சமுதாயம் கிறிஸ்தவத்தையும், அதன் சிறப்புக்களையும், அறியும் வாய்ப்பை இழந்தனர். திருக்கபை நடவடிக்கைகளில் இளைஞர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். விவிலியப் பேருண்மைகளும் உயர் நெறிகளும்

இனைஞர்களை ஈர்க்கும் வகையில் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படவில்லை. காலமெல்லாம் இயேசு பெத்தலையில் பிறந்தார் என்றும், இயேசுவின் உவமைகளுக்குப் பாட்டி கதை பாணியில் விளக்கம் அளிக்கும் உப்பு சப்பற்ற பிரசங்கங்களும், முன்னாறு ஆண்டு காலத்துக்கு முற்பட்ட வடமொழி கலந்த வேதாகமத் தமிழும் இனைய சமுதாயம் மார்க்கத்தின் மேல் நாட்டம் கொள்ள முடியாமல் தடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அவர்கள் பாதைமாறி அரசியல் மற்றும், இதர சமூக நல அமைப்புகளின் மீது நாட்டம் செலுத்து கின்றனர். ஆராதனைகள், ஜெபக்கூட்டங்கள், வேத ஆய்வுகள் அவர்களுக்கு அர்த்தமற்ற சடங்குகளாகத் தென்படுகின்றன.

இந்த நிலையைத் திருச்சபை ஆளுநர்கள் உணர்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு அவர்கள் திட்டமிட்டு வேத அறிவை பல்வேறு நிலைகளிலும் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்வதற்குப் பதிலாக புறமதங்களும், ரோமன் கத்தோலிக்கங்களும், அனுஷ்டிக்கும் சில அர்த்தமற்ற பண்டிகைகளையும் விழாக்களையும் உட்படுத்தி ஒரு போலி பக்தியை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த வழியில் வந்தது தான் தற்காலத்தில் பிரபலமடைந்து வரும் வெந்து நாட்கள். மரித்த நாற்பதாவது நாளில் ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் என்பதெல்லாம்.

திருச்சபையின் இக்குழப்ப நிலையைப் புரிந்து கொண்ட சாத்தான், தனது குட்டிச் சாத்தான்களை ஏவிவிட்டு அவர்களுக்கு மாறுவேடம் அணிவித்து திருச்சபைக்குள் ஊடுருவச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். எவி கஷ்டப்பட்டு வலை தோண்டி வைத்திருக்கும். அதற்குள் நங்களும் உள்ள நுழைந்து எலியை விரட்டிவிட்டு வலையைத் தான் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும். அதைப்போல மின்னிகள் அரும்பாடுபட்டு தியாகம் செய்து வளர்த்த திருச்சபையாகிய தோட்டத்துக்குள், நங்களும் உள்ள நுழைந்து மின்னிகள் வளர்த்து விட்ட திருச்சபை என்ற மரத்தின் கனிகளை காணிக்கை என்ற பெயரால் அறுவடை செய்து தங்கள் களஞ்சியங்களை நிரப்பிக்கொண்டு, கர்த்தர் என்னை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார் என்று கூறிக்கொண்டு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்து மில் முதலாளிகள், தொழில் அதிபர்கள் அனுபவிக்க முடியாத சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு உலா வருகிறார்கள். இவர்களை ஆசீர்வதிக்கிற தேவன் முதல் நூற்றாண்டில் இரத்த சாட்களாக மரித்த பரிசுத்தவான் களையும், காட்டுமிராண்டிகள் மத்தியில் பணியாற்றி பல இன்னல்களை அடைந்து உயிர் நீத்த தியாகச் செம்மல்களையும் ஏன் ஆசீர்வதிக்கவில்லை. சுகங்களும் இன்றைக்கு விட அன்றைக்கல்லவா தேவைப்பட்டது? ஏன் கர்த்தர் அந்த வரங்களை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை? கிறிஸ்தவ அறம் தழைக்க வேண்டும் என்ற வாஞ்சையுள்ள சான்றோரே, சிந்திப்பீர்!

ஒரு காலத்தில் கிறிஸ்தவம் என்றால் மக்களின் நினைவுக்கு வந்ததெல்லாம் தியாகம், நேர்மை, உழைப்பு, பகுத்தறிவு, தொண்டு இன்றைக்கு? கிறிஸ்தவத்தைப் போல ஒரு மூடநம்பிக்கை நிறைந்த மார்க்கம் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று அஞ்ஞானிகள் சான்றிதழ் வழங்குகிறார்கள். இந்து மதத்தைக் கவ்வியியிருந்த மூடநம்பிக்கைகள் எல்லாம் தந்தை பெரியார் தூரத்திட அவைகளைல்லாம் கிறிஸ்தவ மதத்துக்குள் புகுந்து கொண்டது என்று ஒரு பழுத்த கிறிஸ்தவர் கூறித் துக்கப்பட்டுக் கொண்டார். எவ்வளவு உண்மை! இதைத் தடுத்து நிறுத்த உங்கள் ஆலோசனை என்ன? வாருங்கள் கூடுவோம். கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் செய்வோம், முடிவெடுப்போம், செயல்படுவோம் காலம் சமீபத்துவிட்டது. இனியும் தாமதிப்போமானால், “மனுष குமாரன் வரும் போது விசவாசத்தை காண்பாரோ” என்று நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜயப்பாடு உண்மையாகிவிடும்.

திருமதை ஆசன் நிறுவன ஆசிரியரும், எங்களது அன்புத்தந்தையும், ஆற்றல் நிறைந்த ஆசானுமான சகோ. செல்வநாயகம் ஜயா அவர்கள் கர்த்தருக்குள் மரித்து (9.2.1993) 15 ஆண்டுகள் நிறைவடைவதையொட்டி, இம்மாபெரும் தேவதாசனின் நினைவாக இக்கட்டுரை வெளியிடப்படுகிறது.

- ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவம் ஒரு வெளிநாட்டு மதமா?

கிறிஸ்தவம் ஒரு வெளிநாட்டு மதம் என்றோ, அல்லது மேற்கத்திய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மதம் என்றோ சில வேளைகளில் சிலர் கூறுவதை நாம் கேட்கிறோம். இன்னும் சிலரோ அது வெள்ளைக்கார னுடைய மதம் என்று சொல்லுகின்றனர். சந்தேகமில்லாமல், அவ்வாறு அறிவிப்பவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்தவத்தின் எதிரிகளாகத் தான் இருக்கின்றனர். கிறிஸ்தவம் எங்கீருந்து வந்தது, யாருக்காக வந்தது என்பது பற்றி மக்கள் அறியாதிருக்கின்றனர் என அவர்கள் என்னுகின்றனர். எனவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சாரத்தில் இறங்கி, மக்களின் உணர்ச்சிகளை தட்டி எழுப்பி, கிறிஸ்துவின் மார்க்கத்திற்கு விரோதமான விஷயத்தையும் எதிர்ப்பை யும் அவர்களின் மனதில் செலுத்தி விடுகின்றனர்.

இக்காரியங்களில் உண்மையை அறிந்த மக்களுக்கு, கிறிஸ்துவே ஏருசேலேமுக்கு அருகிலுள்ள பெத்தலகெமீல் தான் பிறந்தார் எனத் தெரியும். (மத். 1-2). கிறிஸ்துவின் உபதேசங்கள் மூலமாகவும், அவர் மரணம், அடக்கம், உயிர்ப்பு, பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளிப்போனது, அதன் பின்னர் ஏருசேலேமில் நற்செய்தி போதிக்கப்பட்டது, இவை அனைத்தின் விளைவாகவும் 3000 பேர் கார்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரால் சமையில் கேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். இவ்வாறாக, கிறிஸ்தவம் அல்லது கிறிஸ்துவினுடைய மார்க்கம் தொடங்க அங்கே வித்திடப்பட்டு, பின்னர் உலகின் பிற பகுதிகளுக்கும் பரவிற்று. கடந்த சுமார் 2000 ஆண்டுகளாக கிறிஸ்தவம் உலகின் சகல பகுதிகளுக்கும் சென்றிருக்கிறது. உபதேசத்தாலும், நற்பணிகளாலும் மட்டுமே அது பரவி, அதற்காகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கோ, அல்லது ஒரு பிரிவு மக்களுக்கோ கிறிஸ்தவம் முற்றிலுமாக ஒரு போதும் சொந்தமாக இருந்ததில்லை. அது எல்லோருக்காகவும், எல்லாரையும் சம்பந்தப்பட்டும் இருக்கிறது. உலகின் மேற்குப்பகுதி நாடுகளில் அது இருக்கிறதென்றால், அங்குள்ள மக்கள் கார்த்தருடைய வசனத்தைக்கேட்டு, அதை விசுவாசித்து, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து தான் கிறிஸ்தவராயிருக்கின்றனர் என்ற போதிலும், கிறிஸ்துவின் உபதேசத் தோடு மனிதன் போதனையைக் கலந்ததின் விளைவைத்தான் அங்கே நாம் அதிகமாகக் காணமுடிகிறது. கார்த்தருக்கு இது பிரியமான காரியம் அல்லவே அல்ல. (ரோமர் 16:17,18). எல்லா மக்களும் அவருடைய கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து அவற்றை கடைபிடித்து அதன் மூலமாக கிறிஸ்தவர்களாக, கிறிஸ்தவர்களாக மட்டுமே, இருப்பதையே அவர் விரும்புகிறார் (1பேதுரு 4:16). மேற்கு நாடுகளில் உள்ள சிலர் இதைச் செய்யத்தான் முயன்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா கண்டங்களிலும், மற்றும் கடல் தீவுகளிலும், உலகில் இதரப்பகுதிகள் எங்கும் கிறிஸ்தவம் காணப்படுகிறதென்றால், அதற்குக் காரணம், தங்களுடைய வாழ்வை மாற்றி, அவர்களை நல்வழிப்

படுத்தி, நித்திய வாழ்விற்காக ஆயத்தப்படுத்த கிறிஸ்தவம் தேவை என்பதை அவர்கள் நம்புகின்றனர். ஆசியாவில் கிறிஸ்தவம் தோன்றியது என்றால், ஆரம்பத்தில் ஆசியாவிலிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் மேற்கத்திய நாடுகளுக்குச் செய்தியை எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். காலப்போக்கிலே, கீழ்த்திசை நாடுகளிலுள்ள மக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திலிருந்து விலகிச் சென்றபடியால், மேற்கத்திய நாடுகளிலுள்ள விசுவாசிகள், கீழைநாடுகளுக்கு அதைதிருப்பிக் கொண்டுவர ஆரம்பித்தனர். எனவே, யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்கள் இல்லாதவர்களிடம் எடுத்துச் செல்லுகின்றனர். இவ்வாறு தான் எப்போதுமே நடந்து வந்திருக்கிறது. இனியும் சந்தேகமின்றி இப்பழக்கம் தொடரும்.

கிறிஸ்தவர்களாகும் சந்தர்ப்பம் உலகின் சகலதிசைகளிலும் உள்ள சகல மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என கர்த்தர் கருதினார். எனவே, அப்போஸ்தலர்களுக்கு அவர் கட்டளையிட்டார்; “ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டு போய், சகல ஜாதிகளையும் சீடராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, நான் உங்களுக்கு கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்றார்.” (மத்தேயு 28:19,20). “பின்பு, அவர் அவர்களை நோக்கி; நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்”. (மாற்கு 16:15,16). எனவே, இறுதிகாலம் வரையுள்ள சகல மக்களிடமும் கிறிஸ்தவம் நிலைத்து நிற்கும். ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் அது கற்றுக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனவே, நற்செய்தியை உலக முழுவதும் எடுத்துச் செல்லும் பொறுப்பு ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உண்டு.

மீண்டும், புதிய ஏற்பாடானது எழுதப்பட்ட நிலையில் நம்மிடமிருக்கிறது. கிறிஸ்துதாமே அதை விதை என்று வர்ணித்திருக்கிறார் (லூக்கா 8:11). அதாவது, வாய் வார்த்தை வழியாகவோ, கைப்பிரதிகள் வழியாகவோ அந்த விதை தூவப்படும்போது, அதைப்பெற்றுக் கொண்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிக்கிற வர்கள் கிறிஸ்தவர்களாகின்றனர் எனப் பொருள். இங்கே இந்திய நாட்டிலோ, அல்லது எங்கெல்லாம் கர்த்தருடைய வசனம் காணப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் வசிக்கும் மக்கள், அதைப்படித்து, கற்றுக் கொண்டு, அதன் உபதேசங்களுக்கு, வெளியார் உதவி எதுவுமின்றி, அவர்களாகவே கீழ்ப்படிய முடியும். அவ்வாறு கீழ்ப்படிய விரும்பும் மக்கள் இருக்கும்போது, அவர்கள் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்றோ அல்லது முடியாது என்றோ மறுக்கும் உரிமை யாருக்கு உண்டு? பலவந்தமாக பலர் மேல் திணிக்கப்படும் மதம் பயனற்றது. மதக்காரியங்களில் தான் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யும் சுதந்திரம் ஒரு மனிதனுக்கு இல்லை யென்றால், அவனுக்கு ஒரு சுதந்திரமும் இல்லை. ஒருவன் கிறிஸ்தவத்தை மறுக்கவோ, உதறித்தள்ளவோ

விரும்பினால். அது அவனுடைய விருப்பம். ஆனால், கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஒருவன் விரும்பினால். அப்படிச் செய்யும் உரிமையை அவனுக்கு அளிக்க வேண்டும். அதுவே உண்மையான சுதந்திரம்.

தூய கிறிஸ்தவனுக்கு உலகில் தலைவர் ஒருவர் இல்லை; தலைமை யகழும் இங்கு இல்லை. கிறிஸ்துவே அதன் தலைவர். (கொலோ. 1:18; எபே. 1:22,23). அவர் பரலோகத்தில் இருக்கிறார். “தேவன், தம்முடைய ஓரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூறந்தார்”. (யோவான் 3:16). “அப்பொழுது, பேதுரு பேச்த தொடங்கி தேவன் பட்சபாதமுள்ளவர் அல்ல என்றும், எந்த ஜனத்திலாகிலும் அவருக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச் செய்கிறவன் எவனோ அவனே அவருக்கு உகந்தவன் என்றும் நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறேன்”. (அப். 10:34,35). தாமதிக்கிறார் என்று சிலர் எண்ணுகிறபடி, கர்த்தர் தமது வாக்குத் தத்தத்தைக் குறித்துத் தாமதமாயிராமல்: ஒருவரும் கெட்டுப் போகாமல் எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று விரும்பி, நம்மேல் நீடிய பொறுமையள்ளவராயிருக்கிறார் (2 பேதுரு 3:9). கர்த்தரைப் பற்றிக் கூறும் போது, பவுல் சொல்லுகிறார். “எல்லா மனிதரும் இரட்சிக்கப்படவும், சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடையவும், அவர் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார்”. (1தீமோ. 2:4), மனிதனுடைய தனிப்பட்ட தேவை குறித்து செயல்படுவதால், கிறிஸ்தவம் உலக முழுவதின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

கிறிஸ்தவையும், கிறிஸ்தவத்தையும் எவரும் தங்களுக்கு மட்டுமே சொந்தம் என உரிமை கோர இயலாது. அல்லது கிறிஸ்தவம் மேற்கத்திய அல்லது கிழக்கத்திய மதம் என யாரும் தவறாகக் கருதத் தேவையில்லை. உலக முழுவதிலும் உள்ள சகல மக்களுக்கும் அது சொந்தமாக ஒவ்வொரு வரும், அதை தங்களுக்குச் சொந்தமானதென்றும், தங்கள் தேவைகளைச் சந்திக்கவல்லது என்றும் கருதுவதோடு, பிறருக்கு எடுத்துச் செல்லும் பொறுப்பையும் தம்மிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கருத வேண்டும். அதைக் கண்டு பயப்படவும் வேண்டாம், அதை எதிர்க்கவும் வேண்டாம். அது உங்களேயோ, உங்கள் நாட்டையோ, அல்லது யாரையுமோ பாதிக்காது. அரசியலில், சொத்துக்களில் அல்லது பலவந்தப்படுத்துவதில் அதற்கு அக்கரைகிடையாது. அது உண்மையான கிறிஸ்துவின் மார்க்கமாக இருக்கும் பட்சத்தில் அதை தாங்குகிறவர்களைக் கொண்டு அல்ல, அதனுடைய உபதேசத்தைக் கொண்டே அதை எடை போடுங்கள். மாறாக, உங்களுக்கும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கும் அது என்ன செய்யக்கூடும் என்று பாருங்கள். அதன் மேல் உங்களுடைய இறுதி தீர்ப்பை அளிக்கும் முன்பு, குறைந்தபட்சம் “அது என்ன என்று தான் பார்ப்போம்” என அதை ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவுக்கு வாருங்கள். நியாய உணர்வுடன், நடுநிலையில் நின்று அவ்வாறு நீங்கள் செய்யும் போது, கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றிய உங்கள் கருத்தை நிச்சயம் மாற்றிக்கொள்வீர்கள்.

J.C. சோட்

இஸ்ரவேல் மக்கள் கர்த்தரை மறந்து தன்னுடைய குடும்பத்தாரின் விகவாச உறுதிக்கு உத்திரவாதம் அளித்து “நானும் என் வீட்டாருமோ வென்றால் கர்த்தரையே சேவிப்போம்” என்றான். (யோ 24:15) நோவா கூட உலகமெல்லாம் தன் செயல்முறைகளை இகழ்ந்தும் பழித்தும் கூறியும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன் குடும்பத்தாரை விகவாசத்திலிருந்து வழுவி போகா வண்ணம் காத்துக்கொண்டான் (1பேது. 3:20, 2 பேது 2:5). ஆனால் தற்காலத்தில் குடும்பமாக ஆராதனையில் கலந்து கொள்ளாமல் ஆண்கள் மட்டும் வந்து போவது கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் தவறான பழக்க வழக்கங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. அதுவும் ஆராதனைக் கூடங்கள் சற்று தூரமாக இருந்துவிட்டால் அதையே காரணமாக்கிவிடுவர். போதிய பஸ்வசதி இல்லை. குழந்தைகளை இழுத்துக் கொண்டு போக்குவரத்து நெரிசலில் அவர்களை ஏற்றி இறக்கி கொண்டு வந்து சேர்வதற்குள் பெரும்பாடாய்ப் போய்விடுகிறது அப்படித்தான் அவர்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாலும் என்ன. அவர்களுக்கு பிரசங்கங்களும் இதர சபை நடவடிக்கைகளும் விளங்கவா போகிறது? ஆகவே தான் அவர் மட்டும் வந்து விட்டு வரட்டும். பின்னைகள் பெரிதான பிறகு நாங்கள் வருகிறோம் என்று தாய்மார்களும் தப்பித்துக்கொள்கின்றனர்.

இந்த மாதிரி பழக்கத்தில் ஏற்படும் விளைவுகள் என்னவென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். (1) ஆண்கள் மட்டும் போய் ஆராதித்து வருவதினால் முழுக்குடும்பமும் கிறிஸ்துவுக்குள் வளர முடியுமா? (2) பின்னைகளுடைய வேத அறிவு வளர்ச்சியடையுமா? (3) அவர்கள் சபை நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ளாமல் அவர்களுடைய விகவாசம் உறுதியாக இருக்குமா? (4) அங்கே ஆராதனைக்காக கூடி வரும் மற்ற சகோதர சகோதரிகளை மாதக்கணக்கில், வருஷக்கணக்கில் பார்க்காமலே இருந்தால் அவர்கள் மீது இவர்களுக்கு அன்பு சுரக்குமா? (5) ஒற்றுமை உணர்வு உருவாகுமா? (6) சிறுபிள்ளைகளுக்கான ஞாயிறு பள்ளி ஒழுங்காக நடந்து அவர்கள் வேத அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமா? (7) ஐந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா? சிறு பின்னைகளாக இருக்கும் பொழுது அவர்களுக்கு நற்பழக்கங்களையும், கர்த்தருக்கு பயப்படும் பயத்தையும் கற்றுத்தராமல் போனால் வளர்ந்து, ஆள் ஆகும்போது அவர்களை நல்வழிப்படுத்துவது சிரமம் அல்லவா?

சகோதரிகளே! கணவன் மாத்திரம் ஆராதனையில் கலந்து கொண்டு நாமும்; குழந்தைகளும் வீட்டிலேயே இருந்துவிட்டால் நாம் விகவாசத்தை விட்டு வழுவி விழுந்து போகமாட்டோமா? இந்தத் தலைமுறைக் கிறிஸ்தவர்கள் விகவாசத்தில் உறுதியாக இருந்தால் அல்லவா, நமக்கு பின் வருகிற பிற்காலச் சந்ததிகள் விகவாசத்தில் வளர்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்? நாம்

நம்முடைய குழந்தைகள் விசுவாசத்தில் வளர்வதற்கேற்ற குழலை அமைத்துத்தராவிட்டால் அவர்கள் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் பலவீனமாகி விடுவார்களே! இந்த அபாயங்களை நாம் உணர்ந்து அவர்கள் விசுவாச ஜீவியத்தில் வளர்வதற்குத் தேவையான அனைத்து முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும்.

பெண்களுக்கும் ஆத்துமா உண்டு. ஆகவே, அவர்களும் தேவனைத் தொழுவது அவசியம். ஆசீர்வாதத்தை பார்கவில் அனுப்ப முடியாது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்கள் வழி நடத்தப்படவும், உற்சாகப் படுத்தப்படவும் வேண்டும். அவர்கள் சபையில் உள்ள மற்ற சகோதரிகளை நேசிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் இன்ப துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும். சபையால் நடத்தப்படும் பல்வேறு செயல் திட்டங்களில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டு, ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி பெற்று தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்க வேண்டும்.

இருவேளை பெரியவர்களைப் போல குழந்தைகள் சொல்லப்படுகிற காரியங்களைத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளாமல் போகலாம். அதற்காகத் தானே ஞாயிறு பள்ளி, அதில் அவர்களுடைய வயதுக்கும், மனப்பக்கு வத்துக்கும் ஏற்ற முறையில் தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கற்பிக்கலாமே! அதனால் தான் தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறோம். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் நன்கு பயிற்சி பெற்று கர்த்தருடைய வசன அறிவில் வளர்ச்சியடைவார்கள். பெண்களும், குழந்தைகளும் பொதுவாக ஆராதனைக் கூட்டங்களுக்கு ஒழுங்காக வருவதோடு மட்டுமல்லாது, வீட்டிலேயும் பிள்ளைகளுக்கு காலை, மாலை ஜெபங்கள் வேதபாடப் பயிற்சி ஆகியவைகளை ஒழுங்காகக் கற்றுத்தர வேண்டும். ஏனெனில் வாரத்தில் ஒரு நாள் இரண்டொரு மணி நேரம் ஆராதனையில் நாம் கற்றுக்கொள்கிற கொஞ்ச காரியம் வாரம் ஏழு நாட்கள் முழுவதுக்கும் போதாது. எனவே வீட்டிலும் நாள்தோறும் சிறிது நேரத்தை ஒதுக்கி குழந்தைகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களுடைய விசுவாச ஜீவன் பலப்படும்.

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நம்முடைய சிறார்களுக்கு நித்திய ஜீவனை அடைவதற்கான காரியங்களில் பயிற்சி கொடுக்கத் தவறிவிட்டு, சொற்ப காலத்தில் அழிந்துபோகிற சரீரப்பிரகாரமான நன்மைகளைத் தரும் உயர்ந்த கல்வி, சேர்த்து வைக்கும் சொத்து, கட்டி வைக்கும் பங்களாக்கள், துசும், குப்பையும் தான். அவைகள் அவர்களுக்கு சிறப்பையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சமாதானத்தையும் பெற்றுத்தராது. “இருவனுக்கு எவ்வளவு திரளான ஆஸ்தி இருந்தாலும் அது அவனுக்கு ஜீவன் அல்ல” என்றும் (லூக் 12:15) ஒருவன் உலக முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டாலும் தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு லாபம் என்ன? (மத். 16:26) என்றும் திருமறை கூறும் பேருண்மைகளைச் சிந்தித்து பார்ப்பீர்.

B.B. சோட்

ரேச்சல் நாயகம்

(முதல் வருகையிலே மண்ணான மனுஷனாக பிறந்து சாதுவான ஆட்டுக்குட்டியாக தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, இரண்டாம் வருகையிலே நியாயாதிபதியாக வெளிப்பட்டு, யூதா கோத்திரத்து சிங்கமாக கெர்ச்சிக்க போகிற ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே உங்களை வாழ்த்துகிறேன். நம்முடைய பரிசுத்த வேதாகமம் வாலிபர்களாகிய நமக்கு ஜீவ பாதையைக் காட்ட கூடிய ஜீவ ஒளியாக திகழ்ந்து வருகிறது எனென்றால் அது தேவனிடத்திலிருந்து வெளிப்பட்டதாயிருக்கிறபடியால் நம்மை ஜீவனுக்கேதுவாக வழி நடத்துகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை அது சிறப்பானதாக இருக்க வேண்டுமென்றால் முதலாவது நம்மை தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஒப்புக்கொடுத்த ஒரு பரிசுத்தவானைக் குறித்துதான் இந்த கட்டுரையில் கற்றுக்கொள்ளப்போகிறோம்.

இந்த பூமியில் மனுஷனாக பிறந்த கிறிஸ்து பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற பன்னிரெண்டு அப்போஸ்தலர்களை தெரிந்தெடுத்து தம் மோடு ஊழிய பணியில் வைத்து இருந்தார். பின்பு தம்மை ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுத்து. மரித்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டு மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு, நாற்பது நாட்கள் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு உயிரோடு இருப்பவராக காணப்பித்தார், பரமேறி போவதற்கு முன்பு பிதாவின் கட்டளையை செய்யுங்கள் என்று சொல்லி பரலோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார், அவர்கட்டளையிட்ட தேவனுடைய ராஜ்ஜிய சபையை அவர்கள் ஏருசலேமில் ஸ்தாபித்தார்கள் (அப். 2 அதி) மேலும் அப்பணியை செயலாற்ற முயற்சித்த போது அந்த திட்டத்திற்கு எதிராக ஒருவன் எதிர்த்து நின்றான் அவன் தான் சவுல் என்றழைக்கப்பட்ட பவுல்!

முதல் நூற்றாண்டு காலத்தில் கிறிஸ்துவின் சபையானது தேவனுடைய திட்டத்தின்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது நியாயப்பிரமாணத்தில் மிகவும் வைராக்கியமாயிருந்த பவுல் யூத ஜனங்களை தூண்டி விட்டு பரிசுத்த வானாகிய ஸ்தேவானை கொல்வதற்கு காரணமாக இருந்தான் (அப். 7 அதி) பின்பு கிறிஸ்தவர்களை தூர்த்தி தூர்த்தி உபத்திரப்படுத்தினான். இதை குறித்து நான் சொல்வதை விட பவுல் என்ன சொல்கிறார் என்பதை கேளுங்கள், “நான் இந்த மார்க்கத்தாராகிய புருஷரையும் ஸ்தீர்களையும் கட்டி, சிறைச்சாலை களில் ஒப்பிவித்து, மரணபரியந்தம் துன்பப்படுத்தினேன் (அப். 22:4) சகல ஜீப ஆலயங்களிலும் நான் அவர்களை அநேகந்தரம் தண்டித்து தேவ தூஷணங்கு சொல்லக் கட்டாயப்படுத்தினேன், அவர்கள் பேரில் மூர்க்கவெறி கொண்டவனாய் அந்நிய பட்டணங்கள் வரைக்கும் அவர்களைத் துன்பப் படுத்தினேன்” (அப் 2:11) என்கிறார். இப்படி கிறிஸ்தவர்களை துன்பப் படுத்தின சவுல் பின் நாட்களில் கர்த்தருக்காக ஊழியம் செய்து பல சபைகளை

எற்படுத்தி வேதாகமத்தில் புதிய ஏற்பாட்டு பக்கங்களில் முதன்மையான இடத்தை பிடித்திருக்கிறார் என்றால் நாம் நம்புவதற்கே ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. இதைக் குறித்து நாம் வேத வசனங்களின் துணைகொண்டு கற்றுக் கொள்வோம்.

1. மாஸ் தோன்றுவா டா வர்த்தோ ஹர்த்தோ ஹர்த்தோ

சவுல் என்றழைக்கப்பட்ட பவுல் கிறிஸ்தவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்றழைக்கப்பட்ட பவுல் கிறிஸ்தவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் நியாயப்பிரமாணத்தின் மீது வைராக்கியம் கொண்டவனாக தமஸ்குவக்குப் போய் அங்கே இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களை அடித்து இழுத்து வர வேண்டும் என்று புறப்பட்டான் (அப். 9:1,2) இவன் புறப்பட்ட செய்தி இவன் வந்து சேருவதற்கு முன்பாக கிறிஸ்தவர்களுக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டது. இவனைக்குறித்து கர்த்தருடைய கீஷனாகிய அனனியா சொல்வதை பாருங்கள் “ஆண்டவரே இந்த மனுষன் ஏருசலேமிலுள்ள உம்முடைய பரிசுத்தவான்களுக்கு எத்தனையோ பொல்லாங்குகளாச் செய்தானென்று அவனைக்குறித்து அநேகரால் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் இங்கேயும் உம்முடைய நாமத்தைத் தொழுது கொள்ளுகிற யாவரையுங் கட்டும்படி இவன் பிரதான ஆசாரியர்களால் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறானே” என்றான் (அப். 9:13,14).

தமஸ்குவிலே குழ்நிலைகள் இப்படியாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால், தமஸ்குவிலே கொலை வெறியோடு நுழைவதற்கு முன்பதாகவே சவுலுடைய வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. அது எப்படி யென்றால் தமஸ்கு வழியிலே பரமனை தரிசித்தான் சவுல் அதைக் குறித்த சவுல் சொல்வதை கவனியுங்கள் “நான் பிரயாணப்பட்டு தமஸ்குவக்குச் சமீபமானபோது மத்தியான வேளையிலே சடிதியாய் வானத்திலிருந்து பேரொளி உண்டாகி என்னைச் சுற்றிப் பிரகாசித்தது நான் தரரயிலே விழுந்தேன். அப்பொழுது சவுலே சவுலே நீ என்னை ஏன் துன்பப்படுத்து கிறாய் என்று என்னுடனே சொல்லுகிற ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன் அதற்கு நான் ஆண்டவரே நீ யார் என்றேன் அவர்; நீ துன்பப்படுத்துகிற நசரேயனாகிய இயேசு நானே என்றார்” (அப். 22:6-8). கிறிஸ்துதன்னோடு பேசுகிறார் என்பதை உணர்ந்த பவுல் நடுங்கித்திகைத்து “ஆண்டவரே நான் என்ன செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறீர்” (அப். 9:6) என்று கேட்டான், அருமையான வாலிபர்களே எந்த கிறிஸ்தவத்தை அழிக்க முயற்சி செய்தானோ அதை ஸ்தாபித்த கிறிஸ்துதன்னோடு பேசின்போது அவர் ஆண்டவர் என்பதை உணர்ந்து தன்னுடைய பாவங்களை உணர்ந்தான், தான் இவ்வளவு நாள் செய்தது தவறு என்பதை உணர்ந்து கொண்டான். அதனுடைய வெளிப்பாடாக அவன் கேட்ட கேள்விதான் “ஆண்டவரே நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர்” என்பது (அப். 9:6) பிரியமானவர்களே

வாலிப பருவத்தில் தன்னை பவுல் முழுமையாக ஒப்புக் கொடுத்தார். நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள்? வாலிப சகோதரனே உங்களை ஆண்டவருடைய சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுங்கள்.

அந்த தரிசனத்திலே பவுல் கிறிஸ்துவினாலே அழைக்கப்பட்டபோது அதை முழுமன்தோடு ஏற்றுக்கொண்டான், பின்பு அனரியா சீஷன் மூலமாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்டான் பின்பு தமஸ்குவிலே சூடியிருக்கிற அநேகருக்கு கிறிஸ்து தேவனுடையகுமாரனின்று பிரசங்கித்தான் (அப் 9:20) என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள் எந்த ஊரிலே கிறிஸ்தவத்தை அழிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தானோ அதே ஊரிலே கிறிஸ்தவத்தை ஸ்தாபிக்க முயற்சி செய்தான். நம்முடைய தேவன் எவ்வளவு வல்லமை யுள்ளவர் என்பதை இந்த சம்பவத்தின் மூலமாக நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். வாலிபரே, நீங்களும் கர்த்தருக்காக எழும்பி பிரகாசி யுங்கள். இதே நியாயாதிபதி வருகிறார்.

11. மூல் தோறுவா டி விப்ரே ஹஸ்த மரணப்பியந்தர் ஜயியர் செய்தார்

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் என்றைக்கு தமஸ்கு வழியிலே பரமனை தரிசித்து, தமஸ்குவிலே ஞானஸ்நானம் பெற்றானோ அன்றைக்கே தம்மை முழுமையாக கர்த்தருடைய ஊழியத்தை செய்வதற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அதைக்குறித்து பவுலே சொல்வதை கேளுங்கள் “தம்முடைய குமாரனை நான் புறஜாதிகளிடத்தில் கவிசேஷமாய் அறிவிக்கும் பொருட்டாக, அவரை எனக்குள் வெளிப்படுத்தப்பிரியமாயிருந்த போது உடனே நான் மாமசத் தோடும், இரக்கத்தோடும் யோசனை பண்ணவில்லை” (கலா 1:16) என்கிறார்.

வாலிபர்களே நம்மை எடுத்துக்கொண்டால் கர்த்தருடைய ஊழியத்தை செய்வதற்கு சபையின் ஊழியக்காரர்கள் நம்மை அழைக்கும் போது மோசேயைப் போல சாக்குபோக்குகள் சொல்லி தப்பிக்க முயற்சி செய்கிறோம். பவுலை பாருங்கள் தன்னுடைய வீட்டாரைக் குறித்தோ தன்னுடைய இனத்தை குறித்தோ அவன் கவலைப்படாமல் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு தன்னை முழுமையாக அர்பணித்தான். நம்முடைய வீட்டில் யாராவது ஒரு சகோதரன் கர்த்தருடைய ஊழியத்தை செய்வதற்கு தன்னை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். மற்ற அங்கத்தினர்கள் தன்னால் இயன்றமட்டும் ஆத்துமாக்களை சபைக்கு அழைத்து வர முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த ஊழியத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு பல நாடுகளுக்கு சென்று கிறிஸ்துவின் சபையை ஸ்தாபித்தார். பல ஊழியக்காரர்களையும், பல மூப்பர்களையும் ஏற்படுத்தினார். அதற்காக பவுல் தன்னையே அர்பணிக்க வேண்டியதாயிருந்தது அதற்காக அவருக்கு வந்த சோதனைகளும் உபத்திரவங்களும் கொஞ்சமல்ல, அவர்பட்ட வேதனைகளை அவரே விளக்குகிறார் பாருங்கள். “...அதிகமாய்

அடிப்படவன், அதிகமாய்க் காவல்களில் வைக்கப்பட்டவன் அநேகந்தரம் மரண அவதியில் அகப்பட்டவன் யூதர்களால் ஓன்று குறைய நாற்பதியாக ஜின்து தரம் அடிப்பட்டேன். மூன்று தரம் மிலாறுகளால் அடிப்பட்டேன், ஒரு தரம் கல்லெறியுண்டேன் மூன்று தரம் கப்பற் சேதத்தில் இருந்தேன், கடலிலே ஒரு இராப்பகல் முழுவதும் போக்கினேன், அநேகந்தரம் பிரயாணம் பண்ணினேன் ஆறுகளால் வந்த மோசங்களிலும், கள்ளரால் வந்த மோசங்களாலும், என் சுய ஜனங்களால் வந்த மோசங்களிலும் அந்திய ஜனங்களால் வந்த மோசங்களிலும், பட்டணங்களில் உண்டான மோசங்களிலும் சமுத்திரத்தில் உண்டான மோசங்களிலும், கள்ளச் சோதரரிடத்தில் உண்டான மோசங்களிலும், பிரயாசத்திலும், வருத்தத்திலும், அநேக முறை கண் விழிப்பு களிலும், பசியிலும், தாகத்திலும் அநேக முறை உபவாசங்களிலும், குளிரிலும் நிர்வாணத்திலும் இருந்தேன் (2கொரி. 11:23-27) என்கிறார்.

அருமையான வாலிபர்களே பவுல் தன்னுடைய அந்திய காலத்தில் மரணத்தை குறித்து அறிவித்து (2தீமோ 4:6) பின்பு அவர் எழுதின அந்த வசனங்கள் நமக்கு மிகப்பெரிய நம்பிக்கையை தருகிறது அதையும் கேளுங்கள் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஒட்டத்தை முடித்தேன், விகவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன், இது முதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது... (2தீமோ 4:7,8) என்று மகிழ்ச்சி பொங்க கூறுகிறார். அவரைப் போல நாமும் இருந்த நீதியின் கிரீடத்தை பெறுவோம். இதோ நியாயாதிபதி வாசற்படியில் நிற்கிறார் எழுந்து கர்த்தருடைய பணியை செய்வோம் ஆமென்.

N. பர்னபாஸ், திருப்பூர்.

நாளும் நடப்பும்

1. கட்டுப்பாட்டை இழந்த அமெரிக்க செயற்கைக்கோள் மார்ச் முதல் வாரத்தில் பூரியை தாக்கும் ஏன் அச்சும்.
2. பாகிஸ்தான் கடல் பகுதியில் மீன் பிடித்த இந்திய மீனவர்கள் // பேர் கைது.
3. முன்னாள் பாகிஸ்தான் பிரதமர் பேந்சீர் குண்டுபட்டு சாக வில்லை. ஸ்கால்வாந்து யார்டு அறிக்கை.
4. இலங்கை இராணுவம் புலிகளுடன் மேதல் 49 புலிகள் பலி.
5. காஷ்மீரில் கடும் பனிப்பொழுவு பூர்ந்கர் சாலை மூடல்.
6. தமிழகத்தில் 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மின்கட்டணம் மாற்றம். ஆலோசனை கூட்டத்தில் ஒருமித்த கருத்து.
7. பிடிரூட் சாரு குடித்தால் இரத்த அழுத்தம் குறையும் பிரிட்டன் புதிய ஆய்வாளர்கள் தகவல்.

அருமையான சின்னத்தம்பி, தங்கைகளே! சிறுபிள்ளைகளை மிகவும் நேசித்த நமது ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் உங்களை வாழ்த்துகிறேன். இவ்விதம் மூலமாக மீண்டும் உங்களை சந்திப்பத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இம்முறை, இஸ்ரவேல் ஜூனங்களை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து தேவனின் துணையுடன் விடுதலை செய்து வழிநடத்திய மோசேயின் சிறுபிராயத்தைக் குறித்து சிறிது சிந்திப்போம் வாருங்கள்!

யோசேப்பின் மரணத்திற்குப்பின் யோசேப்பை அறியாத புதியராஜன் ஒருவன் எகிப்திலே தோன்றினான் (யாத். 1:8). அவன் எபிரெயர்களுக்கு (இஸ்ரவேலர்களுக்கு) நன்மை செய்ய விருப்பமில்லாதவனாக இருந்தான். தன் நாட்டில் அதிகமான எபிரெயர்கள் இருந்ததினால், ராஜாவாகிய பார்வோன், தன் நாட்டை அவர்கள் மேற்கொண்டு விடுவார்களோ என்று பயந்தான். (யாத் 12:37ல் 6,00,000 எபிரெய புருஷர்கள் (பெண்களையும், சிறியவர்களையும் சேர்க்காமல்) இருந்தார்கள் என்று கூறுகிறது. ஆனால் பார்வோனோ அவர்கள் எல்லோரும் தனக்கு அடிமைகளாக வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். பின்னர், அவர்களாகவே செங்கற்களை செய்து முழு பட்டணத்தையும் கட்டும்படி அவர்கள் மீது விசாரணைக்காரர்களை ஏற்படுத்தினான்.

எபிரெயர்களை, அதிகம் துண்புறுத்தி, கடும் வேலைகளை கொடுத்ததால் அவர்களுக்கு குறைந்த குழந்தைகளே இருப்பார்கள், அப்படி இருப்பவர் களும் எளிதாக இறப்பார்கள் என எகிப்தியர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால், இன்னும் அதிக எபிரெய குழந்தைகள் பிறந்து கொண்டு தான் இருந்தது. அடுத்தாக, பார்வோன் மருத்துவச்சிகளுக்கு, புதிதாக பிறக்கும் எல்லா எபிரெய ஆண்பிள்ளைகளை கொல்ல உத்தரவிட்டான். ஆனால், மருத்துவச்சிகள் பார்வோனின் வார்த்தைகளை கேட்கவில்லை. ஏனென்றால், ஒன்றும் அறியாத அக்குழந்தைகளை கொல்வது தவறு என்று அறிந்திருந்தனர். பார்வோன், இக்காரியத்தை அறிந்த பொழுது எல்லா எபிரெய ஆண்பிள்ளைகளையும் நெல்நதியில் வீசி எறியுமாறு எகிப்து மக்களுக்கு கட்டளை இட்டான்.

இப்படிப்பட்ட காலத்தில், யோசபாத், அம்ராம் என்ற பேருள்ள எபிரெய தம்பதியினர் தங்கள் குழந்தையை கொல்லுவதிலிருந்து தப்ப அவர்கள் முயற்சித்தார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே 14 வயதான பெண் பிள்ளையும் (மிரியாம்) மற்றும் ஒரு மகனும் (3 வயதான ஆரோன்) இருந்தார்கள். ஆனாலும் இக்குழந்தை அவர்களுக்கு விசேஷமான ஒன்றாக இருந்தது. அதினால் அவர்கள் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என உணர்ந்தார்கள். மூன்று மாதம் வரை, அந்த சிறுபையனை அவர்கள் மறைத்து வைத்தார்கள், ஆனால், அதற்கு மேல் அவர்கள் வேறு காரியம் செய்ய வேண்டும் என அறிந்தார்கள்.

அவர்கள் ஒரு கூடையை உண்டுபண்ணி, அதன் மூடியை பாப்பிரஸ் செடியின் குச்சிகளை கொண்டு செய்து, பிசினும், கீலும் பூசி, அதை தண்ணீர்

புகாமல் செய்தார்கள். அதில் அச்சிறுவனை வைத்து ஆற்றின் பெரிய செடிகளுக்கு இடையே மறைந்து வைத்தார்கள். அச்சிறுவன் அக்காவான் மிரியாம் தூரத்திலே நின்று அக்குடையை பார்த்து எந்தவித மோசமானதும் ஏற்படாமல் இருக்க கண்காணிக்கும் வேலையைப் பார்த்தாள்.

வேதாகமம், எவ்வளவு காலம் மறைத்து வைத்தார்கள் என்று நமக்கு குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், ஒரு நாளில் எகிப்து நாட்டைச் சேர்ந்த பெண் ஒருவர் அதை கண்டாளென்று கூறுகிறது. அப்பெண்மணி பார்வோனின் மகள் தான். இளவரசி குளிக்க தன் வேலைக்காரிகளோடே நதிக்குச் சென்றான். அந்த கூடையை கண்டவுடன் ஒரு வேலைக்காரியை போய் எடுத்துவரச் சொன்னாள். அவள் அக்குடையின் மூடியை திறந்தவுடன் அக்குழந்தையைக் கண்டு அது ஒரு எபிரெய குழந்தை என்றுணர்ந்து அக்குழந்தையை காப்பாற்ற அதை சொந்த குழந்தையைப் போல் ஏற்றுக் கொண்டாள். மிரியாம் இவை நடந்ததைக் காணக்கூடிய தூரத்திலே இருந்தாள், ஆகையால் என்ன நடந்தது என்பதையும் கண்டாள்.

அவள் (மிரியாம்) இளவரசியிடம் சென்று அவளை நோக்கி, இக்குழந்தையை பராமரிக்க, அவருக்கு தெரிந்த ஒரு பெண் இருக்கிறாள் என்றாள். அப்பெண்மணி மோசேயின் அம்மாவான் யோசபாத்தை அழைத்து வந்தாள். இளவரசி அதற்கு ஒத்துக்கொண்டாள், யோசபாத் ஒரு எபிரெய அடிமைப்பெண், அவளது மகனையே பார்த்துக்கொள்ள முடிந்தது. இளவரசி அவனுக்கு மோசே என்று பேரிட்டாள். மோசே என்பதற்கு ஐலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டவன் என்று அர்த்தம். சிறிது காலம் சென்ற பின்பு (ஏறக்குறைய 7 வயதுக்கு முன்னால்) யோசபாத் தன் மகனாகிய மோசேயை அரண்மனையிலுள்ள பார்வோனின் மகளிடம் எடுத்துச் சென்றாள். அந்த நேரத்திலிருந்து, இளவரசி மோசேயை உலகின் பெரி சாம்-ராஜ்யத்தின் அரசனுடைய பேரன் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தினாள்.

யோசபாத்தும் அம்ராமும் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு எந்த-வித பொருளையோ அல்லது படிப்பறிவையோ பெற்றுத்தர அவர்களால் முடியாதிருந்தது ஆனால், அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்தார்கள்; உண்மையான ஒரே தேவன் மீதும், அவர் இஸ்ரவேலுக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தின் மீதும் விசுவாசத்தை வளர்த்தார்கள். மோசே அன்றைய நாட்களில் எகிப்தின் உயர்ந்த கல்வியைப் பெற்றிருந்த போதிலும் (அப். 7:22), அவன் தன் பெற்றோர்கள் தேவனைப் பற்றிக் கற்றுத்தந்த முந்திய போதனையை நினைவு கூர்ந்து, வார்த்தையிலும், செயலிலும் வல்லவனானான். அவன் 40 வயதாகும் போது எகிப்தின் எல்லாச் சுக்கங்களையும் விட்டுவிட்டு, விடுதலைப்பெற்ற லட்சக்கணக்கானவர்களை வழிநடத்தினான். இந்த மாற்றத்தை உண்டாக்கிய எது அவன் இளவுயதா யிருக்கும் போது அவன் பெற்றோர் கொடுத்த சுயநலமற்ற அன்பும் போதனையுமே. மோசே இந்த போதனைக்கு திரும்பின போது, அவன் தேவனையும், தன் பெற்றோரையும் கனம் செய்து, தன்னால் கூடுமான மட்டும், ஒருநல்லதலைவனாகப்பிருந்தான். மோசேயின் பெற்றோரைக்கு குறித்து நமக்கு வேற்றானதும் தெரியவில்லை என்றாலும் தேவன் மீதான அவர்களது அன்பும், விசுவாசமும் தங்களது மகனின் மகத்தான வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்தது வாழ்ந்தது.

தமிழில் - எபில் ரோஜர் நாயகம்

நீ உன் கடமையைச் செய்கிறாயா?

“...ஓவ்வொரு நாளின் கட்டளைப்படியே வித்தியாசமான வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஆட்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுவதின் முக்கியத்துவத்தை சாலமோன் ராஜா உணர்ந்திருந்தான் (2நாளா 8:14).

தேவ மகிமையை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவே எல்லாக் கடமைகளும் உள்ளது ஆகையால், நீங்கள் புசித்தாலும், குடித்தாலும் எதைச் செய்தாலும் எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்று செய்யுங்கள் என்று 1கொரி. 10:31ல் வாசிக்கிறோம். ஆகையால், தேவனுடைய மகிமைக்கு விரோதமாக ஒருவனுடைய காரியங்கள் இருந்துவிடக்கூடாது.

உங்களுடைய இரட்சகரும் என் இரட்சகருமாகிய இயேசு அப்படியே நீங்களும் உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட யாவற்றையும் செய்த பின்பு, நாங்கள் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர் செய்ய வேண்டிய கடமையை மாத்திரம் செய்தோம் என்று சொல்லுங்கள் என்றார் (இருக் 17:10) நம்முடைய கடமையைச் செய்வதற்கு நாம் விசேஷித்த துதிகளை எதிர்பார்க்கக் கூடாது.

கடமையானது நாம் செய்ய வேண்டியவைகளை உணர்த்துகிறது. மனிதனுடைய மனது இந்த விதமாகத்தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு காரியம் சரிதான் என்ற அபிப்பிராயம் வந்த மாத்திரத்திலேயே அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கு நமக்கு சில பொறுப்புகள் உண்டென்பதை அங்கீகரிக்கிறோம்.

ஒருவனுடைய குறிப்பிட்ட உறவுகளினிடப்படையில், அவனுடைய கடமைகளை நாம் பகுக்க முடியும். நம்முடைய கடமைகளோடு சம்பந்தப் பட்ட சில உறவுகளை நாம் இங்கே பார்ப்போம்.

1. உனக்காக நீ செய்ய வேண்டிய கடமையுண்டு. உனக்கு நீ உண்மையாக இருக்கிறாயா? உன்னால் செய்ய முடிந்த மிகச் சிறந்ததைச் செய்கிறாயா? நீ உண்மையாகவே செய்ய விரும்பினால் அதைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியுமா? உன்னை அழிக்கக்கூடிய செயல்களையும் பழக்க வழக்கங் களையும் நீ செய்கிறாயா? நீ உண்மையாகவே செய்ய விரும்பினால், அதைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியுமா? உன்னை அழிக்கக்கூடிய செயல் களையும் பழக்கவழக்கங்களையும் நீ செய்கிறாயா?

குடிப்பழக்கம், விபச்சாரம், திருட்டு, போதைப்பொருள் உபயோகித்தல் போன்றவை ஒருவனுடைய கூய அழிவுக்கு வழி செய்கிறது. செய்யாதிருப்பாயாக என்று பரிசுத்த எழுத்துக்களில் சொல்லப்பட்டவை. மனிதனின் நன்மைக்காக மீண்டும் எழுதித்தரப்பட்டுள்ளது (யாத். 20:1; ரோம 13:9-11).

2. உன் குடும்பத்திற்காக செய்ய வேண்டிய கடமையுண்டு இதினிமித்தம் புருஷனானவன் தன் தகப்பனையும், தாயையும் விட்டுத்தன் மனனவியோடேஇசெந்திருப்பான். இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள் (மத். 19:5) மாற்கு 10:6-7) நாம் ஒத்துக்கொள்கிறோமா இல்லையா தெரியாது. ஆனால், எல்லா மனித சமுதாயத்துக்கும் குடும்பதான் பெரிய

அஸ்திபாரமாக உள்ளது. இன்றைக்கு குடும்ப அமைப்பு, தெய்வ பயமற்ற மனிதக்கோட்டாடுகள் நிறைந்த மக்களாலே ஆபத்துக்குள்ளாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. தகப்பனோ தாயோ இல்லாமலிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளைக் கொஞ்சம் பாருங்கள் முடிவு என்ன? அவர்கள் அலைக் கழிக்கப்படுகிறார்கள். திருடுகிறார்கள், கொலைக்காரர்களாகிறார்கள், சிறு வயதில் குழந்தை பெற்றுக் கொள்ளுகிறவர்களாகவும் சட்டத்தைப் புறக்கணிக்கிறவர்களாகவும் இன்னும் உலகத்தின் பிடியில் முழுமையாகச் சிக்கினவர்களாகவும் உள்ளனர். பெற்றோர்களே நீங்கள் அடிப்படையான காரியங்களுக்குத் திரும்பப் போக வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது (நீதி 13:24, 19:18; 22:6,15; 23:13-14; 29:15-170 எபே. 6:1-4; கொலோ 3:20-21).

பிள்ளைகள் நேசிக்கப்பட்டு கர்த்தருடைய வளர்ப்பிலும், சிட்சை பிலும் வளர்க்கப்படவேண்டும் (நீதி 22:6, எபே6:1-4) உதாரணமாக, இயேக் ஒருத்ச்ச வேலைக்காரனாகும்படியாக வளர்க்கப்பட்டார். பவுல், ஒரு கூடாரத் தொழில் செய்கிறவராக வளர்க்கப்பட்டார் (மத். 13:55 மாற், 6:3 அப். 18:7) ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சும்மா இருக்கும்படியாக அனுமதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சோம்பேறித்தனம் ஒரு சாபமாகும். சோம்பேறியின் மூளை பிசாசின் கேந்திரக்கிடங்கு.

3. நீ உன் தேசத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையுண்டு. நீங்கள் மனுஷ ருடைய கட்டளைகள் யாவற்றிற்கும் கர்த்தர் நிமித்தம் கீழ்ப்படியுங்கள். மேலான அதிகாரமுள்ள ராஜாவுக்கானாலுள்ள சரி, தீமை செய்கிறவர் களுக்கு ஆக்கிணையும், நன்மை செய்கிறவர்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் உண்டாகும்படி அவனால் அனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கானாலும் சரி, கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்கள் நன்மை செய்கிறதினாலே புத்தியீன மனுஷ ருடைய அறியாமையை அடக்குவது தேவனுடைய சித்தமாயிருக் கிறது.... எல்லாரையும் கனம் பண்ணுங்கள்; சகோதரரிடத்தில் அன்பு கூருங்கள்; தேவனுக்குப் பயந்திருங்கள்; ராஜாவைக் கனம் பண்ணுங்கள் (1பேதுரு 2:13-17).

ஒரு தேசத்தை அழிப்பதற்கான சுலபமான வழி அத்தேசத்தின் தலைவர்கள் மீது ஜனங்களுக்கிருக்கும் நம்பிக்கையை அழிப்பதாகும். அப்பொழுது குற்றங்கள் அரிபிள்ளையைப் போல் வேகமாகப் பெருகி ஒழுக்க கோட்டாடுகளை விழுங்கிவிடும். தேவனுடைய ஆளுகை தள்ளப் பட்டு விட்டால், எந்தக்குற்றமும் தவறாகத் தெரியாது. நியாயாதி பதிகளின் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருந்தது. இங்கே, கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேளுங்கள். அந்நாட்களில் இஸ்ரவேலில் ராஜா இல்லை; ஓவ்வொருவனும் தன் பார்வைக்கு நலமானபடி செய்தான் (நியா 17:6,18; 11,19:1,21:25. உபா 12:8) எப்படியோ சுகல அதிகாரமும் உள்ள ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற எண்ணம் மக்களுடைய மனதில் இல்லாமல் போய் விட்டது (மத். 28:18-20, கொலோ 3:16,17). இன்றைக்கு தேவன் தன்னுடைய வசனத்தின் மூலம் ஆளுகை செய்கிறார் (ரோமா 1:16, அப். 2:36-38,47).

4. ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய நாளிலும் நீ ஆராதனைக்கென்று கூடி வருகின்ற பிராந்திய சபைக்கு நீ செய்ய வேண்டிய கடமையுண்டு. (ரோம 6:16. எபி 10:24-25; அப். 20:7, 2:36-38, 42, 47) புதிய ஏற்பாட்டு மாதிரி அங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (1தீமோ 4:12, 1பேது 2:21) புதிய ஏற்பாட்டு கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளிலே கூடிவந்தார்கள் (அப். 20:7) தங்கள் வருமானத்திலிருந்து கொடுத்தார்கள் (1கொரி. 16:1-2) கர்த்தரின் பந்தியில் பங்கு பெற்றார்கள் (2:42) கர்த்தரின் நாமத்தைத் துதித்துப்பாடி, ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்தி சொல்லிக்கொண்டார்கள் (எபே 5:19, கொலோ 3:16, யாக. 5:13) தேவனுடைய வாரத்தையை வாசித்துப் படித்தார்கள் (அப். 2:42, 1கொரி 7:17-14-37) ஜூபித்தார்கள் (அப். 2:42, 1தீமோ 2:1 1பேது 3:7, 12; வெளி 5:8) ஒரு ஆராதனை வசனங்களின் படியாக இருக்க வேண்டுமானால் இந்த ஐந்து காரியங்களும் இருக்க வேண்டும் சகோதரர்களே உங்கள் சமுதாயத்திலிருக்கிற சபையை நீங்கள் தாங்காவிட்டால் வேறு யார் இதைச் செய்வார்கள்?
5. நீங்கள் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனுக்குச் செய்யும் கடமைகளில் உங்கள் அயலகத்தாரும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். நாம் பிறனில் அன்பு கூர வேண்டும். (மத். 22:37-40) மாற் 12:28-33) உங்கள் அயலகத்தாருக்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டியவைகள் உண்டு. அவர்கள் நிமித்தம் பக்தி ரீதியிலான ஒரு சிறந்த முன்னுதாரணத்தை ஏற்படுத்துங்கள். தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்களுக்குப் போதியுங்கள் (2தீமோ 2:2) நீங்கள் இருக்கின்ற நிலையிலே கர்த்தருக்காக வேலையை ஆரம்பியுங்கள் பணி புரிகின்ற இடங்களிலோ படிக்கும் இடங்களிலோ, மருத்துவமனை களிலோ அதைச் செய்யுங்கள்.

ஓரு வேளை நீங்கள் இப்படிச் சொல்லுவீர்கள். என்னுடைய நண்பனுக்கு போதிக்கின்ற அளவுக்கு வேதாகமம் எனக்குத் தெரியாது என்று நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களாவதற்கு என்ன செய்தீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் உங்கள் நண்பனுக்கு போதிக்கின்ற அளவுக்கு உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது என்று நாம் சொல்ல முடியும். உங்கள் வேதாகமத்தை திறவுங்கள் மத். 28:18-25; மாற்கு 16:15-16 லூக் 24:46-47. அப். 2:36-38. இந்த வசனப் பகுதிகளை மனப்பாடம் செய்து உங்கள் நண்பனுக்கு அவைகளைப் போதியுங்கள்.

உங்கள் நண்பனின் இரத்தப்பழியை உங்கள் கையிலேந்திக் கொண்டு அந்த மகா நியாயத் தீர்ப்புக்கு போக விரும்புகிறீர்களா? பவுல் இவ்விதம் கூறுகிறார் தேவனுடைய ஆலோசனையில் ஒன்றையும் நான் மறைத்து வைக்காமல், எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவித்தபடியினாலே எல்லாருடைய இரத்தப்பழிக்கும் நீங்கி நான் சுத்தமாயிருக்கிறேனென்பதற்கு உங்களை இன்றையத்தினம் சாட்சியாக வைக்கிறேன் (அப். 20:26, 27).

சுத்தமானவைக்களையும் மாசில்லாத இருதயத்தையும் உடையவர் களாயிருப்பதற்கு தேவனுக்கு முன்பாக உங்கள் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும். தேவனைச் சந்திக்க ஆயத்தப்படும்படி, விரும்புகிறவர் களுக்காக இந்த வசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது. (ஆமோ 4:12).

W.A. ஹோவி.

உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை!

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான சேரோதர், சேரோதரிகளுக்கு ஆண்டவர் இயேசுவின் நாமத்தில் சமாதானம் உண்டாவதாக. இச்செய்தியின் தலைப்பு நாம் அறிந்தபடி ஆதியிலே தேவன் சர்ப்பத்திடம் சொன்ன வார்த்தையாகும். (ஆதி. 3:15) உன் வித்து என்பது பிசாக; அவள் வித்து என்பது இயேசுவைக் குறிக்கும் (கலா 4:5) உன்னதமான நோக்கத்திற்காக தேவன் உண்டாக்கிய மனிதரைபிசாகதனது தந்திரத்தினால் வஞ்சித்தபடியினால் தேவன் அதை சரி செய்ய மிகப்பெரிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

பிசாகானவனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் ஏற்கனவே நரகத்திற்கு என முன் குறிக்கப்பட்டவன் (மத். 25:41) மனிதன் தான் செய்யும் தவறு களுக்கு கூட்டாளிகளை சேர்த்துக்கொள்வதைப் போல, தான் போகும் நரகத்திற்கு மனிதர்களையும் அழைத்து செல்லப்பிசாக முயற்சிக்கிறான். அதன் மூலம் தேவனுடைய திட்டத்தைக் குலைக்க இன்றும் செயல்பட்டு வருகிறான். தேவ சாயலாகப் படைக்கப்பட்ட மனிதனை அந்தச் சாயலில் இழந்து போகச் செய்தவன் இவனைல்லவா? அந்த இழந்து போனதை (சாயலை) தேடவும் மீட்கவுமே மனுஷ்குமாரன் உலகத்தில் வந்தார் (லூக். 19:10).

இயேசுவின் வார்த்தைகளையும், அற்புதங்களையும் விகவாசியாத யூதர்களை, நீங்கள் பிசாகானவனால் உண்டானவர்கள் (யோவா 8:44) என்று இயேசு கடிந்து கொண்டார். ஆக நாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் ஒன்று பிசானவன் வழியிலோ அல்லது ஆண்டவர் வழியிலோ செல்ல வேண்டும். பிதாவினிடம் செல்ல இயேசுக் கிறிஸ்துவின் மார்க்கம் ஒன்றே வழி. இது இடுக்கமான வழி. அநேகரால் தெரிந்துகொள்ளப்படாத வழி. எனவே தான் உலகம் கிறிஸ்தவர்களை விரும்புவதில்லை (யோவான் 15:18,19) பகையை உண்டாக்குவேன் என்று ஆதியிலே பிதாவாகிய தேவன் சொன்னது இதுவே. இதை உணர்ந்து நம் சிலுவையை எடுத்து கொண்டு நாம் ஆண்டவரை பின்பற்றுவோம்.

பகை என்று வரும் போது யுத்தம், போராட்டமும் உண்டு அல்லவா? அதற்கு நம்மைப் பயிற்றுவிக்கும் தளபதியாக இயேசு இருக்கிறார் (எபி. 2:10) அவருடைய உபதேசப்படி ஆவியில் எனிமை மற்றும் சாந்தமாய் வாழ முற்படும்போது இவ்வுலகம் அப்படியிருந்தால் குனிய குனியக்குட்டு வார்கள், அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி கூட உதவமாட்டார்கள் என்கிறது. நீதியின் மேல் தாகமாயிருப்பவர்களைப் பார்த்து ஏனானம் செய்து நல்லவர்களுக்கு காலம் கிடையாது என்றும், இரக்கம் காண்பித்தால், ஏமாளி, இளிச்சவாயன் போன்ற வார்த்தைகளால் தேவனுடைய குணாதிசயம்

மனித னுக்குள் வளருவதை இவ்வுலகம் தடைசெய்கிறது. இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களாய் நடப்போரை கோழி, ஆண்மை அற்றவன் என்று பழிப்பதும், நீதியினிமித்தம் துன்பப்படுவோரை வாழ்த்தெரியாத அப்பிராணி என்றும் இழிவாக பேசும் இந்த உலகத்தை நாம் எதிர்த்து, பகைத்துதான் வாழ வேண்டும்.

நான் உலகத்தான்ஸ்லாதது போல இவர்களும் உலகத்தாரல்ல (யோவான் 17:16) என்றார் இயேசு. பரிசுத்தவான்கள் என்றால் உலகத்திலிருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்டவர்கள், விகவாசிகள் எனில் இந்த உலகத்தார் நம்பாத காணக்கூடாத தேவனை நாம் விகவாசிப்பவர்கள் என்றும் பொருளாகிறது. அப்படிப்பட்ட நாமே ஆபிரகாமின் (கிறிஸ்துவின்) சந்ததி (கலாத் 3:16,19) நாம் எண்ணிக்கையில் குறைவுள்ளவர்களாய் இருந்தும் நாமே தேவனுடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக மாற முன் குறிக்கப்பட்டவர்கள் (ரோமர் 8:29).

கிறிஸ்தவர்கள் யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்க நாட வேண்டும் (எபி. 12:14) என்பதில் எந்த கருத்த வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் உபதேச விஷயத்தில், பாரம்பரியங்களில் தேவனுக்கு விரோதமான பாவகாரியங்களில் நாம் உடன்படாமல் பிசாசோடு சமரசம் செய்து கொள்ளாமல் நாம் எதிர்த்து நிற்க வேண்டியது அவசியம் (யாக. 4:5-8) 1 பேது 5:8) ஆகவே, உலகத்தாரைப் (அஞ்ஞானிகள்) போல கவலைகள், நம்பிக்கையில்லா வாழ்க்கை, பாவசந்தோஷங்கள் இவைகளில் பிரியமாயிராமல், அவர் களுக்கு ஒத்த வேஷம் தரியாமல் கிறிஸ்துவுக்கு நம் வாழ்வை அர்ப்பணித்து வாழுவோம் (ரோமர் 12:1,2). தேவக்கிருபை நம் அனைவரோடுங்கூட இருப்பதாக ஆமென்.

K. பாண்டியன், பாண்டிச்சேரி

சுவிசேஷம் புரணமானது

- ஃ பரிசுத்த ஆவியானவரால் கொடுக்கப்படது. யோவா 14 அதி. 16 அதி
- ஃ நம்மை கடைசி நாளில் நியாயந்தீர்க்கும். யோவா 12:48
- ஃ ஜீவனுக்கும் தேவபக்திக்கும் வேண்டிய யாவற்றையும் உள்ளடக்கியது.
॥பேதுரு 1:3
- ஃ குறைவற்றது ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறது. சங் 19:7
- ஃ கூட்டவும். குறைக்கவும் அவசியமில்லாதது. வெளி 22:18,19
- ஃ இரட்சிப்பை தரத்தக்கது. ரோம 1:14-16
- ஃ ஒரு போதும் ஒழிந்து போகாதது. மத் 5:18

கிரிஸ்துவின் சிலுவை எப்பொழுதும் இடறுதலுக்கேதுவானதாகவும், விழுதற்கேதுவான கன்மலையுமாயிருக்கிறது. (1பேதுரு 2:8, 1 கொரி 1:23).

சிலுவை மரத்தில் அறையப்பட்டு தொங்கிய ஒருவர் எப்படி மேசியாவாக இருக்க முடியும் என்று யூதர்கள் தர்க்கம் செய்கிறார்கள். (உபாக்மம் 21:23; கலாத்தியர் 3:13) ரோமர்களால் குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்பட்டு சிலுவையில் மரித்த ஒருவரை எப்படி மனிதகுலம் ஆராதிக்க முடியும்? என்று பிற மக்கள் வினாவுகிறார்கள். ஆனால் பரிசுத்த பவுல் “நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு பாவும் அறியாத அவரை பாவமாக்கினார்” என்று வலியுறுத்திக் கொல்கிறார். (2 கொரி. 5:21).

இயேசுவினாலே “சிலுவை” என்னும் சொல் மற்ற எல்லா வார்த்தைகளை விட பரவலாக அறியப்பட்டுள்ளது. அது மனிதனின் அறியாமை யையும் பாவத்தின் கொடுமையையும் காட்டுகிறது. அவர் யார் என்று அறிந்திருந்தால் அதிகாரிகளும் இந்தப் பிரபஞ்சத்து பிரபுக்களும் அவரை - மகிமையின் ஆண்டவரை, சிலுவையில் அறைந்திருக்கமாட்டார் கள். (அப்போஸ்தலர் 3:17, 1 கொரி 2:8). மக்கள் அறியாமையை அவரது சிலுவை மரணம் காண்டித்தாலும் அது தேவ அன்பும் இரக்கமும் எத்தகையது என்று படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. (ரோமர் 5:8).

சிலுவை என்பது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

- ❖ வரலாற்றிலே அது மிகவும் சோகமான ஒன்று. ஆனால் அதியற்புதமானது மாகும்.
- ❖ கண்ட காட்சிகளில் மிக வருத்தமூட்டும் காட்சி ஆனால், அது மிக அதிகமாக மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கிறது.
- ❖ சாத்தானின் மாபெரும் வெற்றியும், கிறிஸ்துவின் அதிர்ச்சியடையத் தக்க தோல்வியுமாகத் தெரிந்தாலும்.
- ❖ சாத்தானின் மிகப்பெரிய தோல்வியும், கிறிஸ்துவின் மிக மகிமை பொருந்திய வெற்றியுமாகும்.
- ❖ கிறிஸ்து தம் மரணத்தினாலே வெற்றியும், தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த தினாலே ஜெயமும் பெற்றார்.
- ❖ தேவ நீதி பாவத்தை மாம்சுத்தில் ஆக்கினைக்குட்படுத்தியது; ஆனால் அவரின் இரக்கத்தினால் பாவத்தை மன்னித்தார்.
- ❖ மனிதனின் பார்வையில் அது ஒரு முட்டாள்தனமானது. ஆனால் அது தேவ ஞானத்தின் உயர்ந்த வெளிப்பாடு (கலா 6:14, 2:20).

“இரத்தம்” என்பது கண்ணியத்துக்குரியதொன்றல் என்று தற்கால பிரசங்கி ஒருவர் சொன்னார். எனவே அவர்களின் எல்லாப் பாடல்களிலும் “இரத்தம்” என்ற சொல்லை நீக்கிவிட்டனர். அவர்கள் இரத்தத்தில் தான் மீட்கும் வல்லமை இருக்கிறது. என்று நம்பாமல் போனார்கள். அதைக் கேட்ட ஒருவர் “இரத்தத்தைக் குறித்து நான் வெட்கப்படமாட்டேன். எனது தாய் என்னையும் என் க்கோதரனையும் காப்பாற்ற இரயில் பாதையில் இருந்த எங்களைத் துரத்தி

விட்டு தான் மரித்தார். அவளது ரத்தம் அந்த பகுதியிலும், இரயில் பாதையிலும் சிந்தப்பட்டது. அவர்தமது விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தை எங்களைக் காப்பாற்றச் சிந்தினாரே”.

“குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டார்கள் என்று அறிந்திருக்கிறீர்களே” (1பேதுரு 1:19).

கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தில் வல்லமையுண்டு. வேதம் அவ்வாறு கூறுவதினால் நான் அதை அறிந்திருக்கிறேன் (மத். 26:28, 20:28, அப். 2:38, எபி. 2:9) “மிருகங்களின் இரத்தம் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்யமாட்டாதே” (எபி 10:1-4, 9:12). மிக மோசமான ஒரு மனிதன் கூட கிறிஸ்து இயேசுவின் இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட முடியும். (கொலோ 1:20-22, எபே 2:3-6).

நமது ஆண்டவரின் சிலுவை மரணம் எதிர்பாராமல் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவமல்ல. அது முன்னிந்து சொல்லப்பட்டதும், பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி மூலம் மாதிரியாகக் காண்பிக்கப்பட்டதுமாகும். (யாத 12, யோவான் 1:29, ஏசாயா 53:7-12; மத்தேய 8:17, அப்போஸ்தலர் 8:32).

அவநுடைய மரணத்தினாலே கீழ்க்கண்ட காரியங்கள் நிறைவு பெற்றன.

1. அவர் தேவ ராஜ்யமாகிய திருச்சபையைக் கிரயத்துக்குக் கொண்டார். (அப். 20:28)
2. தமக்குள் யூதர்களையும், கிரேக்கர்களையும் ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டார் (எபேசியர் 2:16)
3. பாவத்திலிருந்து மீட்பை செய்து முடித்தார் (1யோவான் 2:1, 4:10).
4. பழைய உடன்படிக்கையை நீக்கிப்போட்டு புதியதை ஏற்படுத்தினார் (எபி 9:15, 17, மத்தேய 26:28, எபி 13:20).
5. சாத்தானின் வல்லமையை அழித்துப்போட்டார். (எபி 2:14, 1யோவான் 8:4).
6. அடிமைத்தனத்தினால் மரணத்துக்கேதுவான மனுக்குலத்தை விடுதலை பண்ணினார். (எபி 2:15).

எல்லோருக்கும் இரட்சிப்படைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் சிலர் இரட்சிப்பை தள்ளிவிடுவதாலும், புறக்கணிப்பதாலும் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை. (எபிரெயர் 2:3, 4).

பழைய ஏற்பாட்டிலே கூறப்பட்ட நாகமான் போல சிலர் தாங்களாகவே சிலுவற்றை எதிர்பார்த்து முன்னதாக தாங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுகிறார்கள். (2இராஜா 5:1-14) எல்லாரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என தேவன் விரும்புகிறார் (2பேது 3:9) ஆனாலும் அவர்கள் “இடுக்கமான வாசல்” வழி நுழைந்து “குறுகலான பாதை” வழியே சென்றாக வேண்டும் (மத். 7:13).

நாம் தேவனை பிரியப்படுத்த வேண்டும் என்றால் நாம் செய்வ தெல்லாம் சிலுவையைப் பற்றியதாகவே இருக்க வேண்டும். அது மன்னிப்புக்கான நிபந்தனை, ஆராதனை, அன்றாட வாழ்க்கை முறை என எதுவாயினும் சரி, நமது பாதையை நாமே தெரிந்து கொள்ள முடியாது. நமது நடவடிக்கையை நாமே தெரிந்து கொள்ள முடியாது.

“நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னை யல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்திற்கு வரான்” என்று இயேசு சொன்னார். (யோவான் 14:6). கிறிஸ்துவின் வழி யாதெனில் அது சிலுவையின் வழியே.

-பிக் நிக்ஸ்

பாளையத்துக்குப் புறம்பே...

கார்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே உங்களை வாழ்த்துகிறேன். இன்றைய உலகத்தில் மருத்துவம் பெரிய அளவில் வளர்க்கி பெற்று இருப்பதால் நமக்கு எந்த வியாதி வந்தாலும் (ஒரு சில வியாதி தவிர) உடனே மருத்துவரை நாடி சரிபடுத்திக் கொள்கிறோம். அப்படி சரி படுத்தி கொள்வதால் அந்த வியாதி பெரிய அளவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தாமல் சுத்தமில்லாமல் சரி ஆகி விடுகிறது. இன்றைய மருத்துவத்தில் டைபாய்டு, மஞ்சள் காமாலை, அம்மை நோய், காலரா போன்ற உயிரை குடிக்கும் வியாதிகள் கூட இன்றைக்கு மருத்துவரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து விட்டது. அப்படியிருந்தும் பெயரிடப்படாத புதிய வியாதிகள் வந்து மனிதனை இன்றைக்கும் பயமுறுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

மேலே சொல்லப்பட்ட வியாதிகளோ அல்லது வேறு ஏதாவது வியாதிகளோ மனிதனுக்கு வரும்போது ஒருவேளை அந்த வியாதி சரி செய்ய முடியாவிட்டாலும் அவன் மரிக்கும் வரைக்கும் அவனுடைய வீட்டாரும் சொந்தபந்தங்களும் அவனோடு இருந்து பார்த்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் ஒரு மனிதனுக்கு குஷ்டரோகம் என்ற வியாதி வரும் என்றால் அவனுடைய வீட்டாரோ அல்லது சொந்த பந்தங்களோ அவனை ஏற்று பராமரிப்பார்களா என்று பார்க்கும் போது பெரும்பாலும் இல்லை என்று தான் சொல்ல முடியும். அப்படிப்பட்டவனை புறக்கணித்து விடுவார்கள்.

நம்முடைய தேவன் பழைய ஏற்பாட்டில், குஷ்ட ரோகத்துக்கான பிரமாணம் என்ன என்பதைக் குறித்து சொல்லும் போது (1) அவன் தீட்டுள் எவன் (2) அவன் வஸ்திரம் கிழிந்தவனாக இருக்க வேண்டும் (3) தன் தலையை மூடாதவனாக இருக்க வேண்டும் (4) அவன் தன் தாடியை முடிக் கொண்டு தீட்டு, தீட்டு என்று சுத்தமிட வேண்டும் (5) அவன் தனியே குடியிருக்க வேண்டும் (6). அவன் குடியிருப்பு பாளையத்துக்குப்புறம்பே (ஊருக்கு வெளியே) இருக்கக்கடவது என்று கட்டளையிட்டு இருந்தார் (வேவி 13:44-46).

இப்படி சொல்லப்பட்ட வசனங்களை தவணித்துப் பார்த்தால் பாளையத் துக்குப் புறம்பே பெரும்பாலும் குஷ்டரோகிகள் தான் இருப்பார்கள். இப்படி பழைய ஏற்பாட்டிலே பிரமாணத்தைக் கொடுத்த தேவன் புதிய ஏற்பாட்டில் “அந்தப்படியே இயேசுவும் தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலே ஜனத்தைப் பரிசுத்தஞ் செய்யும் படியாக நகர வாசலுக்குப் புறம்பே பாடுபட்டார். ஆகையால் நாம் அவருடைய நிந்தையைச் சுமந்து பாளையத்துக்குப் புறம்பே அவரிடத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போகக்கடவோம் (எபி 13:12,13) என்று கூறுகிறார்.

இந்த வசனத்தைக் கவனித்துப்பாருங்கள். பாளயத்துக்குப் புறம்பே கிறிஸ்து இருப்பதாக கூறுகிறது. குஷ்டரோகி இருக்க கூடிய இடத்தில் கிறிஸ்து இருக்கிறார். அதோடு வசனம் நிறுத்தாமல் அவரிடம் நாமும் போக வேண்டும் என்றும் (எபி 13:13) கூறுகிறது, நம்முடைய கிறிஸ்து ஏன் பாளயத்துக்குப் புறம்பே இருக்கிறார். நாம் எப்படி அவரிடத்தில் போக வேண்டும் என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்வோம்.

I. குஷ்டரோகி சரீர வேதனை உடையவனாக இருக்கிறான்

வியாதியில் ரொம்ப கொடுமையான வியாதியாக இன்றைக்கும் கருதப்படுவது குஷ்டரோகம் தான், ஏனென்றால், ஒருவனுக்கு குஷ்டரோகம் வரும் போது அவனுடைய நரம்புகள் முதலாவதாக இழுத்து கொள்ள ஆரம்பிக்கும், பின்பு அதினிமித்தமாக கைவிரல்களும் கால் விரல்களும் குறுகி போகும், பின்பு சிவப்பு கலந்த வெண்மையான படர் உண்டாகி தோல் உரிந்து போகும், பின்பு அதிலிருந்து ஒருவித தண்ணீர் சரந்து அது எங்கெல்லாம் படுகிறதோ அங்கெல்லாம் குஷ்டம் பரவ ஆரம்பிக்கும். தலையின் முடிகளும் புருவத்தின் முடிகளும் உதிர்ந்து, சரீரம் குறுகி அவலட்சணமானதாக மாறிப் போய் விடும் பார்ப்பதற்கே அருவருப்பாக காறி துப்பக்கூடிய அளவுக்கு உருகுவைந்து போய்விடும்.

இந்த குஷ்டரோகிகள் எவ்வளவு வேதனையை தங்கள் சரீரத்தில் அனுபவிப்பார்கள் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள் இப்படி குஷ்டத்தைப் பார்க்கும் போது ஆசாரியன் அவனைத் தீட்டுள்ளவன் என்று தீர்த்து (லேவி 13:44) பாளயத்துக்குப் புறம்பே அனுப்பி விட வேண்டும் (லேவி 13:46)

அதே போல் தான் நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை பிரதான ஆசாரியன் அவரை தீட்டுள்ளவன் என்பதை போல, குற்றம் சாட்டி, (மாற். 15:3) அவரை முகத்தில் துப்பி தலையில் குட்டனார்கள் (மத். 26:67) வாரினால் அடிப்பித்து (மத் 27:26) மூன்றுகளால் ஒரு முடியை பின்னி அவர் சிரசின் மேல் வைத்து, அவரை பரியாசம் பண்ணி (மத். 27:29,30) பாளயத்துக்குப் புறம்பே அவரை கொண்டு போய் கொல்கொதா மலையில் அவரை சிலுவையில் அறைந்தார்கள் (மத். 27:31) என்று வசனம் சொல்கிறது.

பிரியமானவர்களே, கிறிஸ்து சரீரத்தில் அடைந்த வேதனை அது மகா கொடிய வேதனை அதைக்குறித்து ஏசாயா தீர்க்கக்கள் சொல்லும் போது .. அவருக்கு அழகுமில்லை சௌந்தரியமில்லை அவரைப் பார்க்கும் போது நாம் அவரை விரும்பத்தக்க ரூபம் அவருக்கு இல்லாதிருந்தது (ஏசா 53:2) என்று கூறுகிறார். சொல்லப்போனால், ஒரு குஷ்டரோகியின் சரீரம் எப்படி உருகுவைந்து போய் இருக்குமோ அதோ போல் அவர் பாளயத்துக்கு புறம்பே சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்தார்.

அதேபோல் நாமும் அவருடைய நிந்தையைச் சுமந்து அவரிடத்திற்கு போக வேண்டும், இந்த உலகத்தில் நாம் கிறிஸ்தவர்களாய் வாழ்வதற்கு எப்பேற்பட்ட சரீர உபத்திரவங்கள் வந்தாலும் அவை எல்லாவற்றையும்

தாங்கி கொண்டு கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன் சாவு எனக்கு ஆதாயம் (பிலி 1:21) என்ற உள்ள உறுதியோடு பாளையத்திற்குப் புறம்பே புறப்பட்டு போகவேண்டும்.

II. குஷ்டரோகி மன வேதனையை உடையவனாக இருக்கிறான்

பாளையத்திற்குள் இருக்கும் ஒருவனுக்கு குஷ்டரோகம் வந்து அது உறுதி செய்யப்பட்டால் அவன் தன் வீட்டாரையும் தன் சொந்த பந்தங் களையும் விட்டு மன வேதனையோடு பாளையத்திற்கு புறம்பே போகிறான். அவன் ஒவ்வொரு நாளும் தன் குடும்பத்தை நினைத்து ஏங்கிக் கொண்டு, என் வியாதி சுகமாகாதா நான் என் குடும்பத்தோடு சேர்ந்து வாழ முடியாதா என்று மன வேதனையோடு வாழ்ந்து கொண்டு இருப்பான். ஏனென்றால், அவன் தனியே குடியிருக்க வேண்டும் என்று (லேவி 13:46) தேவன் கட்டளையிட்டு இருந்தார்.

கிறிஸ்துவும் பாளையத்துக்குப் புறம்பே சிலுவைக்கு போவதற்கு முன்பதாக அவருடைய சீஷர்கள் அவரை விட்டு ஓடிப்போய் விட்டார்கள். ஒரு சீஷன் அவரை மறுதலித்து சபித்தான். எந்த ஜனங்களுக்காக அவர் வந்தாரோ அதே ஜனங்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் (யோவா 1:11) சிலுவைக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். பாளையத்துக்குப் புறம்பே சிலுவையில் அவர் பட்ட மன வேதனைக்கு அளவே இல்லை. அவர் சிலுவையில் தொங்கும்போது அந்த வழியாய் நடந்து போனவர்கள் “உன்னை நீயே இரட்சித்துக் கொள்” என்றார்கள். வேறு சிலர் “தன்னை இரட்சித்துக் கொள்ள திராணியில்லாதவன்” என்றார்கள். மேலும் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வா (மாற். 15:29-32) என்று பல்வேறு தூஷணங்களை பேசி மன வேதனையை அதிகப்படுத்தினார்கள். கிறிஸ்துவோ அதிக மன வேதனை அடைந்தவராக “என் தேவனே என் தேவனே என்னை என் கைவிட்டோ” (மாற். 15:34) என்று சொல்லும் அளவுக்கு வேதனை அடைந்தார். இப்படியாக கிறிஸ்து பாளையத்துக்குப் புறம்பே இருந்தார்.

நாமும் கூட கிறிஸ்துவைப் போல மாற வேண்டும், நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்கின்ற போது யார் நம்மை எதிர்த்தாலும் அவர்களை புறக்கணித்து விட்டு கிறிஸ்து இருக்கும் இடத்திற்கு நாம் புறப்பட்டுப் போக வேண்டும். நாம் பாளையத்தக்குப் புறம்பே போக வேண்டுமென்றால் “கிறிஸ்துவினிமித்தம் நமக்கு வரும் பலவீனங்களிலும், நிந்தைகளிலும், நெருக்கங்களிலும், துன்பங்களிலும், இடுக்கண்களிலும் நாம் பிரியப்பட வேண்டும்” (2 கொரி 10:19)

கிறிஸ்துவுக்காக உங்கள் வீட்டாரையும் சொந்தங்களையும் இழப்பதற்கும் நீங்கள் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட மன நிலை வேண்டுமென்றால் ஆவிக்குரிய ரீதியில் நீங்கள் குஷ்டரோகிகளாக மாறினால் தான் பாளையத்துக்குப் புறம்பே அவருடைய நிந்தையை கமந்து அவரிடத்திற்கு போக முடியும் நீங்கள் பாளையத்திற்குப் புறம்பே போக ஆயத்தாமா?

N. பர்னபாஸ், திருப்பூர்.

இரத்த சாட்சிகள்

தொடர்
கட்டுரை

ஆசானின் அறிவுரைகளை மாதந் தோறும் படித்து வருகின்ற வாசகர்கள் அனைவருக்கும் ஆண்டவராசிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே 2008ன் புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த மாதம் இயேசுவின் 12 சீடரில் ஒருவரான பிலிப்புவைக் குறித்தும், அவர் இரத்த சாட்சியாகக் கொல்லப்பட்டதையும் அறிந்து கொண்டோம். அதுபோலவே இம்மாதத்திலும் இரத்த சாட்சியாக கொல்லப்பட்ட மத்தேயுவைக் குறித்து அறிந்து கொள்வோம்!

பாடம் - 6. மத்தேயு

மத்தேயு என்ற இப்பெயரை படித்தவர் முதல் படிக்காத பாமர மக்கள் வரை அனைவரும் அறிந்துள்ளனர். காரணம் என்னவென்றால் அவர் எழுதின புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் புத்தகமான மத்தேயு என்ற சுவிசேஷங்களை ஆகும். இவர் எழுதிய இந்த சுவிசேஷ புத்தகம் தான் புதிய ஏற்பாட்டிலுள்ள மற்ற நூல்களைக் காட்டிலும் முதலில் அச்சிடப்பட்டு இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டதால் இவர் பெயர் பிரசித்திப் பெற்றது. கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் ஞானத்தைப் போதிக்கும் மேன்மைக்கு முன்னானது தாழ்மை (நீதி 15:33) என்ற வசனத்தின்படி மத்தேயு கர்த்தருக்குப் பயந்து தாழ்மையாக இருந்ததினாலே தேவன் இவரை மேன்மைப்படுத்தி பிருக்கிறார்.

I. மத்தேயுவின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

இயேசுவின் 12 சீஷர்களில் ஒருவர் (மத. 10:3) இவரது தகப்பன் அல்பேயு. சொந்த ஊர் கலிலேயாவிலுள்ள கப்பர் நகூம் என்ற ஊரைச் சார்ந்தவர். இவரது தொழில், சுங்க இலாகாவில் வரி வகுவிக்கும் வேலையை செய்து வந்தார். இயேசுவின் அழைப்பை உடனே ஏற்றுக்கொண்டு தன் வேலையை விட்டு உடனே பின் சென்றார். இவர் லேவி என்றும் அழைக்கப் படுவதுண்டு (மாற். 2:14) ஒருவேளை இவரது தாய் மரியாளும் சகோதர் களான யாக்கோபும், யோசேப்பும் சகோதரி சலோமியும் தங்கள் கோத்திர பிதாக்களில் ஒருவரான லேவியை கருத்தில் கொண்டு அழைத்திருக்கலாம் (மாற். 3:18). தவிர லேவி கோத்திரமாக இருந்திருக்கலாம். இவர் லேவி என்று அழைக்கப்பட்டாலும் ஆசாரிய ஊழியம் செய்யவில்லை. மாறாக ரோம அரசுக்காக வேலை செய்ததால், இவர் யூதராக இருந்தும் யூதர்களாலே வெறுக்கப்பட்டார். யூதர்கள் இவரை பாவி என்று நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட வராகக் காணப்பட்டார் (மாற். 2:16) வேதத்தைக் கற்றுத் தேறிய வேத

பாரகர்கள், பரிசேயர்கள் மாம்சத்திற்கேற்றபடி நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாக இருந்தனர் (யோ 8:15) மேலும் காணிக்கை விசயத்திலும் குற்றஞ்சுமத்து கிறவர்களாக இருந்தனர். இயேசு கிறிஸ்து இவைகளை எல்லாம் கடிந்து கொண்டார் (மத். 23:19) அருமையானவர்களே, இன்றும் அநேகர், ஒருவரை பாவி என தீர்ப்பதும், காணிக்கை விசயத்தில் ஊழியக்காரர்களை குற்றப்படுத் துவதுமான நிலை உள்ளது. எனவே சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கிறவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தினாலே பிழைப்பு உண்டாகும்படி கர்த்தரும் கட்டளையிட்டி ருக்கிறாரே (1 கொரி 9:4-14) என்று உணர்ந்து கொள்வோம். தேவனுடைய பார்வையில் காணிக்கை முக்கியமல்ல, அதை பரிக்குத்தப்படுத்துகிற பலி பீடமே அதாவது கீழ்ப்படிதலே முக்கியம். (1 சாமு 15:22) யூத மதத்தலைவர்கள் மத்தேயுவை இப்படியாகக் குறைப்படுத்தினார்கள். ஆனால் அவரோ தொடர்ந்து கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்து வேதத்தை தினந்தோறும் படிக்கலானார். ஆதலால், பழைய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவைப் பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறதை நன்கு அறிந்திருந்தார். எனவே தனது சுவிசேஷநூலில் இயேசு தான் மேசியா என்று பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களில் சுமார் 130 வசனங்களை குறிப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறார். யூதர்களால் வெறுக்கப்பட்டாலும் அவர் பக்தியில் குறைவில்லாமல் வாழ்ந்து வந்ததால் தேவன் அவரை தெரிந்து கொண்டு யூதர்களுக்காகவே சுவிசேஷ புத்தகத்தை 28 அதிகாரங்களையுடைய பெரிய நூலை எழுதும்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் பயன்படுத்தினார்.

II. மத்தேயு இயேசுவைப் பின்பற்றிய விதம்

“பின்பற்றுதல்” என்பது புதிய ஏற்பாட்டில் அக்குலுதெயின் (AKOLOUTHEIN) எனும் கிரேக்கச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க இலக்கியங்களில் பல விளக்கம் உள்ளது. அதாவது போர் வீரன் ஒருவன் தன் தலைவனின் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து செல்வது ஆகும். அதுபோல இயேசு கிறிஸ்து, மத்தேயுவை ஆயத்துறையில் உட்கார்ந்திருந்தபோது, எனக்குப் பின் சென்று வா என்றார். அவன் எழுந்து அவருக்குப் பின் சென்றான் (மாற் 2:14) அதாவது தன் தலைவனின் ஆணைக்குக் கீழ்டிந்து சென்றான். இச்செயலே பின்பற்றுதலாகும்.

இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்வதில் வருத்தமோ, சஞ்சலமோ இருக்கக் கூடாது. அதில் முழுமையான மகிழ்ச்சி இருக்க வேண்டும். மத்தேயு தான் இயேசுவைப் பின்பற்றியதில் முழுமையான மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கின்றார். அது எப்படியென்றால் இயேசு கிறிஸ்து அவனை அழைத்தபோது அவன் சந்தோஷமாக எல்லாவற்றையும் விட்டு (தன் ஆயத்துறை வேலை) பின் சென்று தனது மகிழ்ச்சியை பகிர்ந்து கொள்ளும்படியாக தன் வீட்டிலே அவருக்குப் பெரிய விருந்து பண்ணினான். அநேக ஆயக்காரரும் மற்றவர்களும் அவர்களோடே கூடப் பந்தியிருந்தார்கள். (லூக் 5:27-29) நாம் ஆண்டவராகிய இயேசுவைப் பின்பற்றுவதில் இவரைப் போல மகிழ்ச்சியுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது தலைவர் இயேசு கிறிஸ்து அவருடைய ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து பின் செல்லுவோம்.

அடுத்ததாக, இவர் இயேசுவைப் பின்பற்றிய விதம், இயேசுக்குறியதை யெல்லாம் ஒரு குறிப்பேட்டில் எழுதியதாக நம்பப்படுகிறது. அதுவே,

மத்தேயு எழுதின சவிசேஷம். இயேசு அரமேயு பானையில் பேசியதை மத்தேயு தனது நூலில் அரமேயு மொழியிலே எழுதியிருக்கின்றார். அவர் தனது நூலில் தன்னைக் குறித்து எழுதாமல் இருப்பது அவரது தாழ்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இயேசுவிடத்தில் கற்றுக் கொண்ட எளிமையையும், தாழ்மை யையும் விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருந்தாகத் தெரிகிறது. எப்படியெனில் 12 கீஷர்களுக்குள்ளே எவன் பெரியவனாயிருப்பான் என்ற வாக்குவாதம் வந்த போது இயேசு அதை அறிந்து ஒரு சிறுபிள்ளையை தம்மிடத்தில் அழைத்து இந்தப் பிள்ளைப் போல தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ அவனே பரலோக ராஜ்ஜியத்தில் பெரியவனாயிருப்பான் (மத். 18:1-4) என்பதை மத்தேயு ஆழமாக சிந்தித்திருக்கிறார். மற்ற சவிசேஷ எழுத்தாளர்கள் இந்த உதாரணத்தில் சொல்லப்பட்ட தாழ்மையை குறிப்பிட வில்லை (மாற். 9:34-37, இூக் 9:46-48).

III. மத்தேயுவின் ஊழியம்

கி.பி. 32ல் ஏரூசலேமில் அப்போஸ்தலர்களால் சவிசேஷம் அற்புத அடையாளங்களுடன் அறிவிக்கப்பட்டு சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அப்போது மத்தேயு உடன் இருந்து ஊழியம் செய்திருக்கிறார். இந்த ஆரம்ப காலத்தில் ஏரூசலேம் துவங்கி பாலஸ்தீன் தேசம் முழுவதும் சுற்றித் திரிந்து யூதர்களுக்கு சவிசேஷத்தை அறிவித்தாக நம்பப்படுகிறது. இப்படி சுமார் 15 ஆண்டுகள் யூதர்களுக்காக ஊழியத்தைச் செய்தார். அதன் பிறகு புறஜாதிகளின் தேசத்திற்குச் சென்று சவிசேஷம் அறிவித்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. மத்தேயு கல்வியில் சிறந்து விளங்கியவராக இருந்தபடியால், தனது கல்வி அறிவை சவிசேஷத்திற்காக பயன்படுத்தி அநேக ராஜாக்களுக்கும், மந்திரி களுக்கும் சவிசேஷத்தை அறிவித்தார்.

நாம் கல்வியில் சிறந்து விளங்கி பல பட்டங்களைப் பெற்றிருக்கின் ரோம் ஆனால் அவைகளை எல்லாம் கர்த்தருடைய பணிக்காக பயன்படுத்துவதில்லை. நம்முடைய சுயநலனுக்காகவே பயன்படுத்துகிறோம். சவிசேஷம் தரித்திருக்கும் அறிவிக்க வேண்டும் அதே சமயத்தில் ஐசுவரியவான் களுக்கும், கல்விமான்களுக்கும் ஏன் நமது ராஜாக்களுக்கும், மந்திரிகளுக்கும் அறிவிக்க வேண்டும். ஆனால் நாமோ இன்னும் தரித்திரர் பக்கமே சுற்றித் திரிகின்றோம். இன்னொரு பக்கத்தைப்பார்ப்பதில்லை! இந்த 2008 புத்தாண்டு முதல் நமது மத்தேயு அப்போஸ்தலன் போல நமது கல்வி அறிவை பயன்படுத்துவோம்.

இவர் பாரசீகத்திலும், எகிப்திலும், எத்தியோப்பியாவிலும் (ஆப்பிரிக்கா) ஊழியம் செய்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது அப். 8:27-40ல் சொல்லப்படுகிற எத்தியோப்பியமந்திரி வீட்டில் மத்தேயு தங்கி யிருந்து ஊழியம் செய்ததாகத் தெரிகிறது. எத்தியோப்பியரான கருப்பின மக்கள் மூடநம்பிக்கைகள் பலவற்றை நம்பியிருந்தார்கள், பில்லி, சூன்யம்,

தீய சக்தி அலைகழித்தல் போன்றவற்றால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு மத்தேயு கிறிஸ்துவின் கவிசேஷத்தைக் கூறி அற்புதங்களையும், அடையாளங்களையும் செய்து மக்களைக் குணப்படுத்தினார். இப்படியாக எத்தியோப்பியாவிலும், எகிப்திலும் சுமார் 23 ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. விசேஷமாக எகிப்தில் ஊழியம் செய்தபோது மரித்துப்போன எகிப்தின் அரசனின் மகனை உயிரோடே எழுப்பினதாகவும், குஷ்டரோகியான இபிஜெனியா என்ற இளவரசியைக் குணமாக்கியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

IV. மத்தேயு இரத்த சாட்சியாகக் கொல்லப்படுதல்

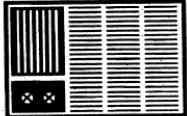
உலகத்தையே உலுக்கிய கொடுரமான டொமிஷிய ஆட்சிக்காலத்தில் மத்தேயு ஊழியம் செய்தார். ரோம சாம்ராஜ்யம் உலகத்தை ஆட்சி செய்த படியால் இந்த டொமிஷியன் ரோம அரசர்களில் மிகவும் கொடுரமானவனாக இருந்தான். அதுவும் கிறிஸ்தவர்களை மிகவும் துன்பப்படுத்தினான். கவிசேஷத்திற்குத்தடை உத்தரவு பிறப்பித்தான். இருப்பினும் யெகோவாவின் ஈவான மத்தேயு மனம் தளராமல் தெரியமாக தொடர்ந்து சவிசேஷத்தை அறிவித்து வந்தார். இதைக்கண்ட டொமிஷியன் மத்தேயுவை கொடுரமான சிறையில் தள்ளினான்! பல இன்னல்களைக் கொடுத்து துன்புறுத்தினான். இறுதியாக மத்தேயுவை, ரோமனியர்களுக்கே உரித்தான சிறிய பட்டயம் ஆனால் அதன் கூர்மை அநேகரை நடுங்கவைக்கும். இந்த (யுத்தத்திற்கு பயன் படுத்தப்படும்) பட்டயத்தாலே மத்தேயுவின் தலையை துண்ட்துப் போட்டான்! இப்படியாக யெகோவாவின் ஈவான மத்தேயு இரத்த சாட்சியானார்.

(தொடரும்)

K. பாஸ்கர், சிறுமுகை

மனச்சாட்சியைப் பற்ற வேதாகமம்

- ஃ தேவனால் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அருமையான ஈவு.
- ஃ தேவனுடைய வார்த்தைகளால் பழப்பிக்கப்பட வேண்டும்.
- ஃ உள்ளார்ந்த மனிதனின் ஒரு பகுதியாயிருக்கிறது.
- ஃ சில வேளைகளில் நாம் குற்றம் செய்யும் போது நம்மை குற்றஞ்சாட்டும்.
- ஃ சில வேளைகளில் நாம் செய்வது சரிதான் என்று ஏற்றுக் கொள்ளும்.
- ஃ மனச்சாட்சி தீர்மானம் எடுக்க பிழையற்ற ஒரு வழிகாட்டி அல்ல.

HEAR THE VOICE OF TRUTH ON RADIO SRILANKA

LANGUAGE	DAYS	TIME P.M.	ADDRESS	SPEAKER
HINDI	Sunday Thursday	6.45 - 7.00 a.m.	Box. 3815 New Delhi - 110049	Sunny David
TELUGU	Monday to Friday	5.30 - 5.45	Box. 80 Kakinada - 533 001	Joshua Gootam
TAMIL	Sunday Thursday Friday	6.45 - 7.00 p.m. 5.45 - 6.00 p.m. 5.30 - 5.45 p.m.	Box. 8405 Bangalore-560 084	P.R. Swamy
MALAYALAM	Friday	3.45 - 4.00 p.m.	Sunny Meads Lane, Behind Sanskrit College, Trivandrum-695 034	P.K. Varghee

Please write to these address for Bible
Correspondence Courses,
Magazines and other Christian Literatures

**திருமறை ஆசான் இதழ் ஆசிரியரின்
 திருமறைத்தியானம் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள்**

தமிழன் TV	சனி காலை 7:15 மணி
தமிழன் TV	ஞாயிறு இரவு 9:45 மணி
தமிழன் TV	திங்கள் காலை 6:30 மணி

**வேதாகம
 அஞ்சல் வழிக் கல்வியில்
 ஒரு புதிய அத்தியாயம்**

Advanced Bible Correspondence Course

**பரிசுத்த வேதாகமத்தை முறையாகக் கற்க விரும்புவார்களுக்கு
 இது ஓர் அரிய வாய்ப்பு.**

ஆம், வேதாகமமும், வேதாகமம் சாந்த பாடங்களும் கொண்டு ஏழு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மிக ஆழ்ந்த முறையில் நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்ட 100 பாடங்கள் அடங்கிய விரிவான வேதாகமக் கல்வி இது.

விருப்பமுள்ளவர்கள் தபால் செலவுக்கு
 ரூ. 50/- மணியார்டர் அனுப்பி பதிவு செய்து கொள்ளவும்.

எங்களிடம் ஏற்கனவே அஞ்சல் வழிக்கல்வி BASIC BIBLE COURSE படித்து முடித்தவர்களும், படிப்பவர்களும் இதில் சேர்ந்து பயன்பிடலாம்.

இயக்குனர்,

அஞ்சல் வழி வேதாகமக் கல்வி

த.பெ. எண் - 27, காங்கேயம் - 638 701.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.